Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2711 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 26 ianuarie 1958

Citiți azi: (pag. 4-a) Din duminică în duminică

De vorbă cu tov. C. Stan

președintele G. A. C. „Timpuri Noi"

despre: ★ Activitatea tinerilor colectiviști ★ Dezvoltarea ramurilor de producție cele mai potrivite pentru această gospodărie ★ *Lărgirea sectorului zootehnic în acest an.*

Gospodăria agricolă colectivă „Timpuri Noi" din comuna Dudești-Cioplea și-a cîștigat în ultimii ani un bun renume.

A fost însă o vreme, cînd treburile gospodăriei nu mergeau prea bine.

Despre schimbările care au survenit în viața gospodăriei colective „Timpuri Noi", despre munca tinerilor de aici, am aflat lucruri interesante dintr-o convorbire pe care am avut-o cu tovarășul Constantin Stan, președintele acestei gospodării colective.

—Este adevărat—spunea dînsul—că a existat și o perioadă cînd în gospodărie la noi au fost multe neajunsuri. Ele proveneau din faptul că nu se dădea toată atenția respectării prevederilor statutului gospodăriilor agricole colective. În mintea colectiviștilor noștri, ideea muncii colective, a dezvoltării avutului obștesc, nu era încă suficient înrădăcinată. Din această pricină exista un simț de răspundere scăzut față de producție și de dezvoltarea multilaterală a gospodăriei.

De aici porneau de fapt slăbiciunile principale ale gospodăriei noastre, care nu se dezvolta pe măsura posibilităților ei. Veniturile anuale ale gospodăriei nu depășeau pe atunci niciodată 50.000 lei, iar averea obștească reprezenta în anul 1954— după 4 ani de la înființarea gospodăriei — numai 248.000 lei. Se înțelege că în asemenea situație nici veniturile personale ale membrilor colectiviști nu erau mulțumitoare.

Deși ne aflăm în perimetrul orașului București nu dezvoltasem pe măsura posibilităților legumicultura, pomicultura și zootehnia, ramuri ale căror produse erau căutate pe piața orașului. Neglijînd această mare posibilitate, ajunsesem pînă acolo, încît ceea ce produceam nu satisfăcea pe deplin nici nevoile interne ale colectiviștilor. Or, noi, paralel cu asigurarea unor venituri cît mai mari pentru zilele muncă, trebuie să aducem un aport foarte serios la aprovizionarea industriei, a oamenilor muncii de la orașe, cu produse agro-alimentare așa cum industria, muncitorii de la orașe ne aprovizionează pe noi cu produsele industriale necesare.

Situația aceasta a durat cîțiva ani de zile. Ea a constituit o perioadă grea din activitatea noastră, dar în același timp plină de multe învățăminte.

— *Cam de cînd au început să se schimbe lucrurile și pe ce cale ați înlăturat deficiențele amintite?*

— Începînd din anul 1954, au fost luate măsuri pentru dezvoltarea acelor ramuri pentru care avem cele mai mari posibilități și care, tocmai datorită acestui fapt, sînt deosebit de avantajoase. Cea mai mare atenție s-a dat legumicultului, zootehniei și pomiculturii. Orientarea noastră s-a dovedit a fi bună. Dezvoltarea puternică a acestor sectoare de producție și în special a sectorului zootehnic a dus la creșterea serioasă a forței economice a gospodăriei.

— *Poate vreți să ne dați cîteva exemple.*

— Da. Să luăm de exemplu sectorul zootehnic. Prin selecția exemplarelor corespunzătoare din prăsilă proprie, am ajuns la 60 scroafe fătătoare și 250 porci grași. Această dezvoltare a sectorului porcin ne-a creat posibilitatea să contractăm în fiecare semestru 100—150 de grăsuni cu întreprinderile de stat aducîndu-ne astfel contribuția noastră la aprovizionarea orașului cu carne și obținînd în același timp venituri frumoase. Numai în anul 1957, de exemplu, din sectorul porcin am realizat un venit de peste 400.000 lei.

Ne-am preocupat în aceeași măsură și de dezvoltarea sectorului taurine. Primele măsuri în această direcție au țintit la introducerea unei rase de vaci mai puțin pretențioase și cu productivitate ridicată. În urma acestei măsuri numărul vacilor de lapte a crescut la 36, iar producția de lapte obținută pe cap de vacă furajată a crescut de la 800 litri la 2800 litri lapte într-o perioadă de lactație.

În felul acesta s-a creat posibilitatea de a valorifica cantități mult mai mari de lapte prin organizațiile comerciale ale statului, iar sectorul taurin a devenit un sector rentabil al gospodăriei noastre. Bunăoară, anul trecut, veniturile încasate din vînzarea laptelui au depășit 200.000 lei.

Despre sectorul legumicol aș vrea să vorbesc mai mult. Dezvoltarea lui se datorește în mare parte tineretului. În urma inițiativei tinerilor am mărit suprafa-

P. LUNGU

(Continuare în pag. 2-a)

TELEGRAME

EXCELENȚEI SALE
DOMNULUI RAJENDRA PRASAD
PREȘEDINTELE REPUBLICII INDIA

New Delhi

Cu prilejul sărbătorii naționale a Republicii India, vă transmit Dumneavoastră, Excelență, și marelui popor indian, din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, a poporului romîn și din partea mea personal cele mai sincere felicitări precum și cele mai calde urări pentru prosperitatea și înflorirea Republicii India.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne
ION GHEORGHE MAURER

EXCELENȚEI SALE
DOMNULUI JAWAHARLAL NEHRU
PRIM MINISTRU AL REPUBLICII INDIA

Cu prilejul celei de-a 8-a aniversări a proclamării Republicii India, adresez Excelenței Voastre, Domnule Prim Ministru, și prin Dv. Guvernului Republicii India și poporului indian, călduroase felicitări din partea guvernului Republicii Populare Romîne, a poporului romîn și a mea personal. Totodată îmi exprim considerația față de importanta contribuție a Excelenței Voastre și a poporului indian la cauza păcii și a colaborării internaționale.

Sînt convins că Republica Populară Romînă și Republica India vor întări în viitor și mai mult legăturile lor economice și culturale spre binele păcii și colaborării între popoare.

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne
CHIVU STOICA

Solemnitatea conferirii Ordinului „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I-a tov. Nicolae Ceaușescu

Simbătă la amiază a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale solemnitatea conferirii Ordinului „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I, tovarășului Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic și secretar al C.C. al P.M.R., pentru îndelungată activitate în mișcarea muncitorească.

La solemnitate au asistat tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Ștefan Voitec, Ianos Fazekaș, Vladimir Gheorghiu.

Au fost de față tovarășii: Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, Anton Moisescu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale și Gheroghe Stoica, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale.

După citirea Decretului, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a înmînat tovarășului Nicolae Ceaușescu, Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I.

Luînd cuvîntul, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a adresat tovarășului Nicolae Ceaușescu călduroase felicitări în numele Prezidiului Marii Adunări Naționale.

„Prin această distincție, a spus vorbitorul, vă este răsplătită îndelungata activitate pusă fără nici o rezervă în slujba binelui poporului. Sînt convins că viitorul va găsi în trecutul dv. justificarea ce intemeiază speranțele oricăruia dintre noi că munca ce o veți săvîrși de aci înainte va fi cel puțin egal de folositoare viitorului țării noastre, viitorului poporului nostru".

Răspunzînd, tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus: „Mulțumesc Comitetului Central al Partidului, Prezidiului Marii Adunări Naționale și Guvernului R.P. Romîne pentru distincția înaltă ce mi-a fost acordată.

Vreau să asigur Comitetul Central al Partidului, Prezidiul Marii Adunări Naționale și Guvernul că voi închina toate puterile mele, așa cum m-a învățat partidul, ca soldat al partidului, că voi face totul pentru a merita încrederea acordată, pentru a munci în serviciul patriei, pentru realizarea sarcinilor de construire a socialismului, ce stau în fața noastră, pentru binele poporului nostru".

Conducătorii Partidului și Guvernului au felicitat călduros pe tovarășul Nicolae Ceaușescu pentru înalta distincție ce i-a fost acordată.

Propuneri de candidați ai F.D.P. în alegerile pentru *sfaturile populare*

În cluburile muncitorești ale fabricilor și uzinelor, în căminele culturale de la sate, în localurile bibliotecilor și în sălile de festivități ale unor instituții continuă în aceste zile să se desfășoare adunările cetățenești pentru propunerea de candidați ai Frontului Democrației Populare în vederea alegerii deputaților în sfaturile populare, de la 2 martie.

În regiunea Iași

În regiunea Iași au fost propuși pînă acum 5.552 candidați ai F.D.P.

La adunările cetățenești au participat 229.800 persoane.

În ultimele zile au mai fost propuși acad. prof. dr. Iuliu Nițescu, Alexandru Sovetov, directorul Atelierelor C.F.R. „Ilie Pintilie"-Iași, Ghebea Claudiu, șeful serviciului S.M.T. de pe lîngă secția agricolă regională Iași, Alexandru Filioreanu, secretarul comitetului orășenesc din Iași al P.M.R., Aneta Simiuc, responsabila comisiei de femei de pe lîngă sfatul popular orășenesc Iași, Șapira Izo, directorul Teatrului Evreiesc de Stat, Ion Panaiteanu, pensionar, propus pentru a 4-a oară ca deputat.

În regiunea Stalin

La adunările pentru propunerile de candidați F.D.P. care au avut loc pînă acum în regiune, au participat 140.000 cetățeni, care au propus 4.138 candidați pentru circumscripțiile electorale regionale, raionale, orășenești și comunale.

Desemnînd pe candidații Frontului Democrației Populare, alegătorii se angajează să muncească voluntar pentru traducerea în viață a propunerilor făcute. În raionul Rupea, de pildă, alegătorii s-au angajat să sprijine lucrările de electrificare a comunelor Bunești, Grînari, Drînșeni și Cuciulata, construirea căminelor culturale în satele Cuciulata și Dopca, precum și celelalte lucrări pentru înfrumusețarea comunelor, satelor și orașului Rupea.

În regiunea Constanța

În dimineața zilei de 25 ianuarie, la sediile sfaturilor populare, precum și la centrele de afișare din orașele și comunele regiunii Constanța, au fost afișate copii de pe listele de alegători. Din primele ore alegătorii au venit în număr mare să verifice dacă li s-a trecut numele pe listă.

În fața listelor de alegători de la centrul de afișare de la Școala elementară nr. 4 din orașul Constanța s-au oprit în dimineața aceasta zeci de alegători, tineri și bătrîni, bărbați și femei.

La centrul de afișare a listelor din piața Ahile Mihail, în raza căreia locuiesc numeroși alegători tătari, greci, turci și armeni, aceștia, alături de romîni, au venit încă din primele ore în număr mare să cerceteze listele de alegători. Printre ei este și Gevrie Memet, mamă eroină. Pînă la prînz copiile de pe listele de alegători de la cele 37 centre de afișare din orașul Constanța au fost cercetate de peste 700 de cetățeni.

(Agerpres)

Plecarea delegației C. C. al U. T. M. la cel de-al VI-lea Congres al Uniunii Tineretului Popular din Iugoslavia

Sîmbătă seara a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Belgrad, pentru a participa la cel de-al VI-lea Congres al Tineretului Popular din Iugoslavia, o delegație a C.C. al U.T.M., formată din tovarășii Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M. și Costică Alecu, șeful secției relații cu străinătatea a C.C. al U.T.M.

— „Vedeți ce harnice gospodine sîntem"! — par a spune cele două fice ale colectivistului Ion Tinca din G.A.C. „I. C. Frimu" din comuna Vulcan, regiunea Stalin

Un valoros succes al colectivului exploatării miniere Filipeștii de Pădure

La redacția noastră a sosit în cursul zilei de ieri o telegramă prin care ni se anunța un valoros succes obținut de colectivul exploatării miniere Filipeștii de Pădure.

Redăm mai jos textul telegramei:

„Exploatarea minieră Filipeștii de Pădure a avut în anul 1957 o rămînere în urmă față de plan de 15.178 tone cărbune.

Vă informăm prin prezenta telegramă că pînă azi, 25 ianuarie 1958, orele 7 dimineața, colectivul exploatării noastre nu numai că a recuperat rămînerea în urmă mai sus amintită, dar a obținut o depășire a planului de producție pe luna ianuarie 1958 cu 5.544 tone cărbune.

În numele colectivului exploatării miniere Filipeștii de Pădure semnează:

Ing. Gilă Gheorghe, șeful exploatării, Butcă Nicolae — secretarul organizației de bază P.M.R., Chelaru Mihai — președintele comitetului de întreprindere, Codreanu Victor — secretarul organizației de bază U.T.M.

Măiestria tinerilor dansatori ai ansamblului Sfatului Popular al Capitalei este cunoscută și apreciată și în țară și peste hotare. În fotografie un grup din ansamblul S.P.C. care vor pleca azi în Italia la festivalul folcloric din Agrigenta (Sicilia).

Inginerii tineri trebuie să contribuie la ridicarea nivelului *profesional* al muncitorilor

Industria petroliferă a Moldovei s-a dezvoltat considerabil în ultimii ani. Cu sprijinul frățesc al Uniunii Sovietice, baza materială a industriei noastre petrolifere a fost sporită, iar metodele avansate de muncă ce ne-au fost împărtășite ne-au dat posibilitatea să extragem țiței mai mult cu eforturi mai mici și cheltuieli mai puține. Au fost puse în valoare zăcăminte noi, cele vechi au început, în anii din urmă, să fie exploatate după cele mai noi metode ale tehnicii moderne.

Pentru a ne imagina avîntul dezvoltării industriei petrolifere moldovene sînt suficiente cîteva cifre. În anul 1957 s-a executat la foraj-extracție un volum de lucrări de 42,3 ori mai mare decît în 1944. Pornind de la această comparație este lesne de înțeles că formarea de cadre capabile să stăpînească noile instalații și mașini a stat și stă în centrul preocupărilor conducerilor de întreprinderi. La ridicarea nivelului tehnic și profesional al muncitorilor pot aduce o contribuție de seamă tinerii ingineri.

În anii regimului nostru s-au ridicat din rîndurile clasei muncitoare sute și mii de ingineri și tehnicieni. Odată cu ei mii de tineri fără profesie au îndrăgit meseria de sondor și au venit să lucreze la sonde. Acești tineri necalificați au fost pregătiți direct la locurile de muncă sau în școli profesionale. Numai în regiunea petroliferă a Moldovei au fost calificați, în mai puțin de 10 ani, aproape 12.000 de tineri.

Dîndu-și seama de necesitatea de a ține pas cu tehnica, foarte mulți din aceștia s-au străduit să învețe, și au ajuns să fie promovați în posturi de răspundere. Sînt numeroase exemple de tineri care au pornit de la munci inferioare iar astăzi dețin funcții importante și se achită în mod strălucit de obligațiile profesionale. Mulți dintre aceștia au fost sprijiniți în ridicarea nivelului profesional de ingineri și tehnicieni cu experiență. Ion Purcaru, spre exemplu, mecanic la întreprinderea de foraj Moinești, a fost timp îndelungat ajutat de inginerul mecanic Aurel Ivașcu. Rezultatele acestui ajutor s-au văzut mai ales atunci cînd, tovarășul Ivașcu a trebuit să părăsească postul timp de o lună de zile. Tînărul Purcaru a îndeplinit în această perioadă îndatoririle ce-i revin inginerului mecanic al întreprinderii în mod onorabil.

Inginerul Gh. Metineu, de la aceeași întreprindere ocupîndu-se de tînărul brigadier Gh. Sipică l-a ajutat pe acesta să se specializeze în forajul dirijat. Tovarășul Toader Herțanu, brigadier cu mare experiență în foraj și-a transformat brigada într-o adevărată școală de sondori, dînd întreprinderii mulți muncitori bine calificați.

În cadrul cabinetului tehnic, numeroși ingineri printre care se află și tovarășul Iulian Balaban, au vorbit muncitorilor despre lucrul sapei pe talpă, despre procedeele de combatere a pierderilor de noroi. În secția Tazlăul Mare, cu multe granice de foraj, se află în permanență cîte un membru din conducerea tehnică a întreprinderii cu scopul de a supraveghea și îndruma procesul de producție. În sectorul îndepărtat Pîngărați (P. Neamț) s-au luat măsuri să se țină săptămînal de către membrii cabinetului tehnic, conferințe care au drept scop ridicarea nivelului tehnic al muncitorilor.

O preocupare susținută pentru ce-i revin inginerului mecanic al întreprinderii în mod onorabil.

D. BUZNEA

CONTINUARE în PAG. II

Sclava de ieri — TOVARAȘA NOASTRA DE ASTAZI

Conf. univ ILIE STANCIU

Există încă multe tinere fete care se consideră inferioare bărbaților. Ele cred că sînt unele munci și profesiuni pe care nu le pot face, că sînt discipline științifice pe care nu și le pot însuși, că sînt situații în care părerea lor nu poate fi ascultată cu autoritatea cu care este ascultată părerea unui bărbat. Această falsă convingere, acest sentiment de inferioritate sînt datorate, în primul rînd, educației primite în familie.

Părinții înșiși pretind uneori băieților să se pregătească în domenii ca matematica, fizica, chimia etc. convinși că aceste discipline nu sînt accesibile fetelor. Dar sînt atîtea exemple de femei care au obținut rezultate strălucite ca ingineri, arhitecți, matematicieni atîtea exemple de femei inovatoare care au contribuit la perfecționarea procesului de producție, de brigadiere care pe șantierele de construcție au dovedit nu numai tenacitate, dar și ingeniozitate tehnică, care au umplut de admirație pe specialiști. De asemenea, protejarea femeii trebuie înțeleasă în mod just și legile noastre de astăzi o protejează în acest fel. Dar între acest fel de protecție și între convingerea pe care o au unele femei că ar fi slabe, incapabile de un efort fizic sau intelectual susținut și că bărbații sînt aceia care ar trebui să depună efortul în locul lor, este o mare deosebire. Timiditatea unor femei, în ceea ce privește afirmarea lor în diferitele domenii de activitate, se datorează în mare parte unei vechi mentalități, ea este rezultatul mileniilor de cruntă exploatare. Femeia este prima ființă omenească care a îndurat subjugarea. Ea a fost sclavă chiar înainte de a fi existat sclavia.

În vremurile străvechi ale comunei primitive, condițiile grele de viață au determinat atribuții speciale pentru bărbat și pentru femeie: bărbatul se ocupa cu vînătoarea sau cu pescuitul, lipsind foarte des de acasă; femeia se ocupa cu creșterea copiilor, cu apărarea lor împotriva fiarelor sălbatice, a intemperiilor, a bolilor. Femeia îngrijea bolnavii și răniții, hrănea vitele, păzea proviziile de hrană, într-un cuvînt ea era aceea care se preocupa de ziua de mîine a întregului colectiv. Din punct de vedere social și intelectual, femeia, în acele vremuri, era cel puțin egală cu bărbatul. Descoperirea și folosirea metalelor la fabricarea armelor și a uneltelor a dus la evoluția societății primitive. Războiul devine acum mijlocul principal de existență și de cîștig. Bărbații fiind luptători, autoritatea lor începe să crească, femeia rămînînd pe planul al doilea cu atribuțiile ei domestice.

In orînduirea sclavagistă, femeia se transformă treptat dintr-un tovarăș de muncă al bărbatului, într-un bun al său, într-o proprietate la fel ca ori și care alta. „Aceasta a fost marea înfrîngere istorică a femeii" (Engels. Originea familiei, a proprietății private și a statului). Familia se prezintă acum ca o instituție bazată pe supunerea totală a femeii față de bărbat. Cu cît se adîncește mai mult această situație, cu atît se naște și se dezvoltă mentalitatea bărbatului, că femeia este o ființă inferioară lui, că ea poate fi considerată drept un instrument de lucru, că ea nu poate avea voință și nici nu poate dispune de viața ei și a copiilor. Din stăpînirea tatălui, fata trecea în stăpînirea bărbatului. În timpul societății sclavagiste, bărbatul își putea schimba femeia pe arme sau pe cereale, putea s-o dea în dar, sau s-o alunge pur și simplu din casă.

În felul acesta începe dubla exploatare a femeii: exploatarea în societatea împărțită pe clase pentru femeia care făcea parte din clasa asuprită și exploatarea în sînul propriei ei familii. În vechile texte religioase ale popoarelor orientale și europene se găsesc consfințite aceste mentalități barbare. Chiar grecii cu civilizația lor atît de înaintată nu erau mai înțelegători față de femei. Tatăl sau tutorele impun fetei soțul pe care trebuie să-l ia. Soțul are dreptul s-o schimbe oricînd nu-i mai convine. Pe cînd bărbatul în vechea Atena se ocupa cu treburile publice ale cetății, femeia trăia într-o izolare absolută, fără nici o legătură cu lumea de afară. Numai puțini dintre filozofii greci au o părere mai bună despre femeie. Cei mai mulți fundamentează teoretic această diferențiere. Pitagora, de exemplu, consideră că în lume există două principii: un principiu bun care a creat ordinea, lumina și bărbatul, și un principiu rău care a creat haosul, întunericul și femeia. E drept că la vechii greci existau și o serie de femei cu libertăți mai multe și care se bucurau de un respect mai mare din partea bărbaților. Acestea erau așa-numite femei libertine, concubine, amante sau prostituate. Dacă istoria amintește de cîteva din aceste amante celebre, ea nu pomenește în schimb de nici una din miile de soții legitime care trăiau în anonimatul și izolarea căminului.

Din cîte se poate vedea, relațiile dintre bărbat și femeie se bazau pe necesitățile de procreație și pe interesele de conservare a averii. De aceea, la baza căsătoriei nu stăteau dragostea și înțelegerea, sentimente care erau considerate ca elemente neesențiale într-o căsnicie. În Dreptul roman situația nu este mult schimbată, pentru că în general nici aici nu se recunoștea posi-

(A. Babel: Femeia în trecut, prezent și viitor. Editura Carol Müller, București, p. 14).

CONTINUARE în PAG. II

SCLAVA DE IERI — tovarăşa noastră de astăzi

(Urmare din pag. 1-a)

bilitatea ca femeia să aibă o voinţă proprie. Ea era supusă tatălui şi bărbatului în mod egal.

Creştinismul a fost primit de sclavi şi de femei cu o speranţă imensă de eliberare, speranţă care a fost însă curînd spulberată. Pentru credinţa cea nouă, femeile au înfruntat în masă martirajul, au dat dovadă de un eroism sublim, de o maturitate de înţelegere şi de iniţiativă în acţiune. Dar atunci cînd creştinismul, dintr-o credinţă a săracilor şi a oprimaţilor a devenit o religie de stat, el a doborît din nou femeia şi a ferecat şi mai tare lanţurile dublei ei exploatări.

In timpul Evului Mediu, atît legile juridice cît şi cele bisericeşti, încurajate de o mentalitate barbară, au menţinut femeia în condiţii de sclavă. Cavalerul îşi putea maltrata soţia, o putea pedepsi cu severitatea cea mai mare, putea s-o omoare, s-o dărulască, s-o lase moştenire, s-o alunge şi pînă în secolul al XIII-lea putea s-o şi vîndă fără a fi tras la răspundere pentru faptele sale. Mărîtate, femeile nobililor erau obligate la o fidelitate unilaterală. Pe cînd nobilul avea dreptul în mod oficial să aibă legături amoroase nelimitate, femeia era pedepsită cu oprobiul şi moartea în cazul cînd era găsită în vină. Atît de puţină încredere, stimă şi dragoste arătau aceşti nobili pentru soţiile lor, încît atunci cînd plecau în războaie le încingeau cu o centură de castitate, pentru a fi liniştiţi cu privire la fidelitatea femeilor lor. Ca văduvă, femeia trebuia să accepte un nou stăpîn fără a cîrtî. Faţă de copii, autoritatea ei era neinsemnată. Băiatul de la vîrsta de 7 ani leşea de sub tutela mamei, iar dacă tatăl său murea, băiatul se putea declara major şi astfel el devenea tutorele şi stăpînul propriei sale mame.

Femeile servilor şi ale iobagilor aveau o situaţie neînchipuit mai grea. Ele puteau fi despărţite de familie, date în dar vecinului sau suzeranului; ele puteau fi batjocorite de către nobili fără ca cineva să le poată lua apărarea; fecioarele erau supuse legii barbare „jus primae noctis" — „dreptul primei nopţi" sub pretextul că aristocratul trebuie să asigure nobleţea descendenţilor.

Renaşterea nu modifică condiţiile juridice ale femeii, deşi oamenii luminaţi ai vremii au contribuit la ivirea unor modificări în mentalitatea publică. Marea masă a femeilor care făceau parte din clasele asuprite şi exploatate continuă aceeaşi viaţă de robie.

Revoluţia industrială din secolul al XVIII-lea a deschis larg porţile fabricilor şi pentru femei, pentru că ele puteau fi folosite la munci grele şi plătite numai cu jumătate din salariul primit de bărbaţi.

In timpul Revoluţiei Franceze, femeile au simţit pentru prima dată că eliberarea lor din lanţurile sclaviei nu poate veni decît odată cu eliberarea tuturor celor oprimaţi. Aşa se explică eroismul cu care au luptat pe barricadele Parisului. Cînd revoluţionarii au dat „Declaraţia drepturilor omului", Olympe de Coujes, una dintre fondatoarele mişcării feministe mondiale, a dat publicităţii o „Declaraţie a drepturilor femeii", în care cerea egalitate juridică şi economică pentru femei. Declaraţia se termina cu aceste cuvinte: „Femeia are dreptul să urce pe eşafod, ea trebuie să aibă şi dreptul de a urca la tribună".

Marii gînditori enciclopedişti, Diderot, Helvetius, D'Alembert au deplîns sincer soarta femeii şi au arătat că numai datorită educaţiei şi legilor existente femeia este considerată inferioară bărbatului, pentru că de fapt ea are aptitudini şi posibilităţi egale cu el.

Dar primii care au fundamentat ştiinţific această problemă au fost Marx şi Engels, care timp de cîteva decenii au combătut teoria falsă a inferiorităţii naturale a femeii faţă de bărbat. Eliberarea femeii corespundea cu revoluţionara transformare a condiţiei omeneşti, ca urmare a desfiinţării exploatării omului de către om. Revoluţia proletară care suprimă exploatarea şi inegalităţile sociale, desfiinţează şi antagonismul dintre sexe şi deci şi supunerea femeilor faţă de bărbaţi.

In cei 40 de ani care s-au scurs de la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie s-au făcut progrese uimitoare în ceea ce priveşte punerea femeii sovietice în drepturile ei legitime, cît şi în schimbarea mentalităţii generale faţă de femeie. Regimul socialist a creat în primul rînd independenţa economică a femeii, dîndu-i posibilitatea de a munci şi de a crea în orice domeniu de activitate. Deplina egalitate în drepturile politice este o urmare firească a deplinei egalităţi în domeniul economic, munca femeii fiind răsplătită în acelaşi chip cu munca depusă de bărbat. Pe aceste baze economice noi s-a fundamentat şi familia sovietică, familie în care relaţiile dintre soţi se bazează pe dragoste şi stimă reciprocă. Femeile au dovedit aptitudini egale cu ale bărbatului în domeniul muncii industriale, al muncii agricole, în domeniul ştiinţei şi al artei. In Marele Război de Apărare a Patriei femeile au luptat cot la cot cu bărbaţii şi au asigurat victoria regimului care a eliberat pentru prima dată femeia din sclavia ei milenară. Exemplul Uniunii Sovietice este urmat de toate ţările care construiesc astăzi socialismul.

In ţara noastră, de exemplu, luarea puterii de către proletariat a însemnat în acelaşi timp fărîmarea cătuşelor care ţineau femeile într-o opresiune de veacuri. Într-o ţară în care ţărănimea şi muncitorimea au fost ţinute în cea mai neagră mizerie şi ignoranţă, situaţia femeii a fost deosebit de cruntă. Imaginea femeii muncitoare din ţara noastră apare în paginile clasicilor literaturii noastre sub aspectul unei fiinţe istovite înainte de vreme, îngrozită de lipsuri şi sărăcie, îngrozită de brutalitatea şi neînţelegerea oamenilor. Era mare neştiinţa de carte în ţara noastră, dar femeile deţineau primul loc în rîndul analfabeţilor. Exclusă din cele mai multe domenii de activitate obştească, femeia a rămas închisă în căminul ei ca într-o închisoare. Ea trăia cu sentimentul unei mari inferiorităţi faţă de bărbat şi începea să creadă ca întemeiate expresiile populare: „minte de femeie", „treabă de femeie".

In ţara noastră s-au acordat femeii, prin Constituţie, drepturi cetăţeneşti depline, şi în primul rînd dreptul de a alege şi a fi aleasă. In faţa justiţiei, bărbatul şi femeia sînt egali şi nici un fel de pretenţie de supunere a femeii faţa de bărbat nu poate găsi sprijinul legilor noastre.

O realizare însemnată a regimului de democraţie populară este noul cod al familiei, care obligă pe soţi să-şi acorde sprijin material şi moral reciproc.

Legislaţia muncii din ţara noastră acordă aceleaşi drepturi bărbaţilor şi femeilor care se află în producţie.

Femeile trebuie să lupte cu hotărîre pentru a folosi din plin drepturile şi respectul ce li se acordă. Să nu uite veacurile de asuprire cruntă, luptele eroice şi jertfele făcute pentru eliberarea lor. Respectîndu-se ele, în primul rînd, avînd încredere în puterea lor creatoare, în rolul social ce li se atribuie, ele vor cîştiga mai uşor încrederea şi stima tuturor, chiar şi a acelora care astăzi mai sînt încă robii vechilor şi retrogradelor mentalităţi.

La centrul de afişare Nr. 1 a listelor de alegători din raionul „1 Mai" din strada Scoabei Nr. 3—5 în localul şcolii Medii mixtă nr. 10.
Alegătorii se caută în liste. Foto: NORU

Noile premii literare instituite pentru cărţi cu teme de actualitate

Mihai Gafiţa

De curînd s-au acordat de către Ministerul Învăţămîntului şi Culturii cinci premii unor cărţi cu teme de actualitate.

Şi prin aceasta s-a subliniat încă odată preţuirea de care se bucură din partea cititorilor acele cărţi care aduc în paginile lor nu numai spiritul contemporaneităţii, dar pe înşişi oamenii epocii noastre, care trăiesc alături de noi, care au participat şi participă direct la această acţiune mare pe care o trăim în ultimele decenii de luptă pentru instaurarea unui regim democratic, pentru edificarea socialismului şi a unei noi conştiinţe.

Nu vom intra în detalii pentru a defini ce înseamnă, cum trebuie considerată în literatură — actualitatea. Spunem doar că cele cinci cărţi sînt oglindiri de certă valoare artistică şi se leagă strîns, de oamenii şi faptele care au dus direct la realităţile de azi ale socialismului şi care constituie azi aspecte ale acestor realităţi.

Acordînd aceste premii, ministerul le-a destinat literaturii despre actualitate pe care o creează, azi, în ţara noastră deopotrivă generaţia cea mai vîrstnică, ca şi tinerii care abia au păşit dincolo de pragul a douăzeci de ani. Între premiaţi se află şi astfel de tineri, ca Titus Popovici, Teodor Mazilu, Al. Mirodan, a căror activitate literară, deşi cu atîtea calităţi de maturitate, este totuşi rodul unei tinereţi nu cu mult peste pragul arătat mai sus, o poetă care şi-a început adolescenţa în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist, precum şi un scriitor care era de mult cunoscut şi consacrat în faţa cititorilor, cînd primii trei abia învăţau tainele cititului şi ale scrisului.

Zugrăvirea actualităţii este aşa dar rodul strădaniei şi datoria tuturor generaţiilor — şi dacă ministerul distinge în primul rînd pe creatorii unor astfel de cărţi, aici trebuie văzut o îndrumare care se adresează prin acest act scriitorilor.

Preţuim, de bună seamă, toată literatura bună — cu orice teme — dar ne interesează profund să avem cît mai multe cărţi care să poarte peste timp tabloul anilor grei ai luptei clasei muncitoare pentru putere, anii plini de patos ai construcţiei, nădejdile şi faptele de azi, oamenii în a căror viaţă eroismul este trăsătură de fiecare zi.

Cu atît mai bucuroşi sîntem cînd între cei cinci premiaţi se află şi atîţia scriitori tineri.

Titus Popovici nu mai e de mult un necunoscut. Primul său roman „Străinul" a constituit şi confirmarea sa ca scriitor. El a dat în acest roman cea mai bună reprezentare din cîte le avem pînă acum, a societăţii noastre în momentul cînd se organiza şi se desfăşura pregătirea insurecţiei armate de la 23 August 1944, insurecţie care a răsturnat guvernul antonescian şi a înlăturat fascismul de la conducerea statului. Atmosfera acestui moment este cu dibăcie prinsă, după cum la fel de bine sînt redate şi primele luni de după eliberare.

Veronica Porumbacu aduce în volumul „Generaţia mea" una din cele mai caracteristice expresii lirice ale sensibilităţii omului de azi, care de la înălţimea vremurilor pe care le trăim, e chemat în primul rînd să construiască.

„Insectarul de buzunar" al lui Teodor Mazilu este replica muşcătoare dată apucăturilor şi mentalităţilor vechi, vechilor practici şi caracterelor înapoiate, nepotrivite epocii noastre, dar pe care le întîlnim încă.

„Ziariştii" din piesa lui Alexandru Mirodan trăiesc în cea mai strică actualitate, sînt chiar din aceşti ani. Scriitorul a dat piesei sale un ritm, un freamăt de generozitate şi entuziasm, pe care le-a întîlnit în redacţiile unde a lucrat şi unde a fost el însuşi unul dintre animatori, asemănător celor mai mulţi din eroii săi.

Iar „Ultima poveste" a lui Radu Tudoran, această împletire de adevăr şi atmosferă de basm evocă zilele grele ale celui de al doilea război mondial.

Aceşti cinci scriitori au dovedit odată mai mult, prin cărţile lor că literatura izvorîtă din actualitate realizează valori certe, durabile, care verifică mereu şi mereu valabilitatea metodei de creaţie a realismului socialist.

Inginerii tineri trebuie să contribuie la ridicarea nivelului profesional al muncitorilor

(Urmare din pag. 1-a)

ridicarea calificării muncitorilor există şi la rafinăria nr. 2 Dărmăneşti unde numeroşi tineri urmează cursul de minim tehnic. Cu toate acestea, se mai manifestă încă în multe lucruri neglijenţă în îndeplinirea sarcinii de răspundere a ridicării calificării tineretului.

La întreprinderea de foraj Zemeş, spre exemplu, cabinetul tehnic nu a prevăzut nici o sarcină în acest sens. Ce-i drept, s-au ţinut unele conferinţe tehnice la staţia de radioficare, s-a întocmit un instructaj asupra sarcinilor brigăzii de foraj. Acest lucru este însă cu totul insuficient. Aceeaşi situaţie dăinuieşte şi la schela de extracţie Zemeş. Aici, în afară de instruirea maiştrilor şi şefilor de secţii în legătură cu executarea fisurării hidraulice a straturilor şi a termoacidizărilor, nu s-a întreprins mai nimic.

Referatele tehnice care se organizează în cadrul cabinetului tehnic sînt la nivelul inginerilor, iar celor care au un nivel mai scăzut de cunoştinţe le stau la dispoziţie... cărţi şi reviste.

După cum au afirmat tovarăşii ingineri Gavril Topan şi Gheorghe Manta, primul, responsabilul cabinetului tehnic de la extracţii, iar cel de-al doilea, al cabinetului tehnic de la foraj, cursuri de minim tehnic nu s-au organizat şi organizarea lor nu este prevăzută nici în viitor. Tot după afirmaţiile acestor tovarăşi, legătura între cabinetul tehnic şi comitetele organizaţiilor U.T.M. nu există. Comitetul local U.T.M. are în această privinţă o mare vină, dat fiind că nu s-a ocupat şi nu se ocupă de ridicarea nivelului tehnic al tineretului.

Unii ingineri, deşi ei înşişi tineri, nu se străduiesc să împărtăşească şi altora din cunoştinţele pe care le posedă. Într-o discuţie spre exemplu, purtată între inginerii Nicolae Grigorescu şi Nicolae Petrescu de la întreprinderea de foraj Zemeş, s-au rostit fraze de genul acesta: — „Ce să ne ocupăm noi de treaba asta? Nu sînt şcoli de calificare?" Nicolae Petrescu este inginer principal energetic. Timp de 4 luni el a făcut un singur instructaj de protecţia muncii cu electricienii, şi atunci numai cu o parte din ei. Atunci cînd găseşte defecţiuni în procesul de funcţionare al sondelor, nu dă îndrumările tehnice necesare ca lucrările să se pună la punct. „Metoda" lui de îndrumare constă doar în următoarele cuvinte: „Te-am prins. De data asta te avertizez verbal. A doua oară scris. A treia oară.. te-am ars!" Comitetul local U.T.M., organizaţia de bază din care face parte, n-au întreprins nimic în scopul dezvoltării la tinerii ingineri şi tehnicieni a spiritului de ajutorare a tinerilor în muncă.

Exemplul şefului (inginerul Petrescu) este urmat şi de unii subalterni. Astfel, maistrul Ioan Dragomirescu care conduce o echipă de revizie, n-a făcut nimic pentru pregătirea celor cu care lucrează cot la cot.

Datorită slabei pregătiri a electricienilor de la sonde, datorită necunoaşterii instalaţiilor şi a modului de întreţinere, aici nu pot fi executate nici măcar reparaţiile simple. Din această cauză, mai ales în timpul nopţii sînt chemaţi maiştrii sau inginerul la faţa locului. Se pierde bine înţeles timp preţios în care sondele nu forează, se cheltuiesc bani cu transportul celor chemaţi de urgenţă. Muncindu-se în acest fel, se produc defecţiuni care aduc prejudicii întreprinderii. Iată cîteva exemple: sondele 34 Zemeş, 632 Foale, 405 şi altele au suferit avarii ca topirea lagărelor de la motoarele electrice ale pompelor, împuşcarea transformatorilor etc. Şi acest lucru se datoreşte, în mare măsură, şi faptului că la Zemeş nu există acţiuni personale ale inginerilor şi tehnicienilor cu experienţă în scopul pregătirii unor tineri, sau a unor brigăzi, aşa cum fac inginerii tineri de la întreprinderile de foraj Moineşti.

Ne aflăm într-o perioadă în care greutăţile începutului au fost învinse. Dispunem de numeroşi tineri bine pregătiţi profesional care alături de muncitorii vîrstnici, asigură îndeplinirea cu succes a sarcinilor de plan. Totuşi mai sînt tineri depăşiţi de avîntul tehnicii noi. Aceştia trebuie ajutaţi. Organizaţiile U.T.M. din toate întreprinderile petrolifere moldovene trebuie să-şi facă din aceasta o sarcină de prim ordin. Inginerii şi tehnicienii trebuie să înţeleagă că ajutorarea tuturor tinerilor muncitori în ridicarea calificării profesionale la nivelul tehnicii moderne este o datorie patriotică.

INFORMAŢIE

★ **Printr-un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, tovarăşul Atanase Joja, ministrul Învăţămîntului şi Culturii, a fost numit şi în funcţia de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri.**

★ La Ambasada R.D. Germane, a avut loc vineri seara o conferinţă de presă consacrată ediţiei de primăvară a Tîrgului internaţional de mostre de la Leipzig.

La conferinţă au fost de faţă Erich Wächter, ministru adjunct al Comerţului Exterior şi intergerman al R.D. Germane, preşedintele delegaţiei economice care se află în ţara noastră în vederea tratativelor pentru încheierea acordului comercial.

De vorbă cu tov. C. Stan preşedintele G.A.C. „Timpuri Noi"

(Urmare din pag. 1-a)

ţa legumicolă de la 4 ha la 30 ha. Pentru aceasta s-a construit un bazin de decantare cu o capacitate de 600 vagoane apă pe care l-am înzestrat cu 3 electropompe. Dar nu acest fapt este cel mai important. In gospodăria noastră au crescut în ultimii ani mulţi tineri pricepuţi în munciile de grădinărit. Ei aduc multe foloase gospodăriei. Cu ajutorul lor noi folosim în ramura legumicolă o agricultură raţională, obţinînd cîte 2 recolte pe an de pe aceeaşi parcelă. Iată numai un exemplu. După recoltatul verzii timpurii, de pildă, noi am introdus cultura de praz. În felul acesta veniturile anuale de pe un ha. cultivat cu aceste legume s-au ridicat la 75.000—80.000 lei. Şi asemenea exemple se pot da încă multe. Averea noastră obştească valorează acum 1.300.000 lei.

Trebuie să vă spun cîteva cuvinte şi despre nivelul de viaţă al colectiviştilor noştri. Am să mă refer tot la exemplele cele mai recente. Toate fetele (fiindcă trebuie să ştiţi că ele deservesc sectorul de producţie cel mai greu — legumicultura) au realizat de la 180 zile-muncă în sus, iar băieţii (n-au vrut să fie întrecuţi de fete) au realizat peste 270 zile-muncă, fiecare. Dintre tinerii colectivei noastre vreau să amintesc în mod deosebit de utemiştii Ion Grigoriu, Lucreţia Dinu şi Gheorghe Radu care au realizat între 278—305 zile-muncă.

La noi în gospodărie pentru o zi muncă au revenit cîte 23 lei, 6 kg. boabe, 5 kg. legume, în plus vin, ţuică, miere de albine, furaje etc. Aşa că chiar şi numai acest simplu calcul de aritmetică poate dovedi cît de consistentă a fost răsplata muncii colectiviştilor. Aici trebuie să mai adaug că în ultimii ani împărţim în fiecare lună avansuri în bani.

— *Am avut intenţia să vă întrebăm în mod deosebit despre contribuţia tineretului la realizările gospodăriei, dar vedem că ne-aţi luat-o înainte. Dacă ne mai puteţi spune şi alte lucruri în acest sens?*

— Da, aş mai avea de adaugat cîteva lucruri despre munca tinerilor din gospodărie de la noi. Cele 22 ha cu pomi fructiferi sînt, de asemenea date în grija tineretului. Fetele au în seama lor creşterea animalelor mici de experienţă, pe care le livrăm diferitelor institute de cercetări şi spitalelor. Ele ne aduc în fiecare an un venit de 180.000—200.000 lei.

— *V-am ruga să ne spuneţi cîteva lucruri şi despre viitor.*

— Cum era şi firesc în viitor ne-am propus să întrecem realizările obţinute. Numai în acest an vom creşte 1000 de găini şi 500 raţe. Deasemenea, ne-am propus să ajungem la 60 de vaci cu lapte, iar sectorul porcin se va dezvolta cu încă 80 de porci mari.

Toate planurile noastre de viitor vor fi realizate fără îndoială, pentrucă dispunem de o forţă puternică în colectivă, pe care ne bizuim: hărnicia colectiviştilor.

Muncitorii uzinelor „23 August" din Capitală vor avea în curînd un nou staţionar

8 ani de la proclamarea Republicii India

TINERETUL INDIAN în ajutorul poporului său

Poporul Indiei sărbătoreşte astăzi o dată importantă în istoria sa: la 26 ianuarie 1950 a fost proclamată independenţa Indiei intrînd în funcţiune constituţia indiană. Poporul romîn care a considerat acest fapt ca un eveniment foarte important, urmăreşte cu simpatie poziţia constructivă pe care o adoptă India pe plan extern, lupta poporului indian pentru înflorirea patriei sale, pentru independenţă. Cu prilejul celei de-a 8-a aniversări a proclamării Republicii India poporul romîn transmite poporului indian urări de mari succese în lupta sa.

Un vechi basm indian povesteşte că „a fost odată o ţară a fericirii, unde viaţa era ca o frumoasă melodie de veselie. Dar într-o zi a venit o zi tristă, cerul a devenit întunecat şi un diavol a intrat în ţara fericirii. El a început să jefuiască populaţia şi să-i sugă sîngele. Acea frumoasă şi fericită melodie a vieţii s-a transformat într-un cîntec foarte trist şi plin de durere. Dar, poporul acelei ţări, obişnuit să trăiască în fericire, nu putea suporta această viaţă grea. Aşa că după o lungă şi grea suferinţă, ei s-au unit şi au izgonit diavolul. Şi astfel ei au început să-şi refacă viaţa lor fericită".

Viaţa Indiei s-ar putea asemăna cu acest basm. Spre sfîrşitul secolului XVIII, un diavol — colonialismul britanic — a intrat în ţară şi timp de 150 de ani el a jefuit bogata noastră ţară, India.

În acest răstimp, de un secol şi jumătate, indienii au visat libertatea şi au luptat pentru obţinerea ei cu mult curaj. La 26 ianuarie 1950, a sunat ceasul cînd nimeni nu i-a mai putut opri să-şi transforme visul în realitate, India a devenit republică independentă şi suverană.

Această zi nu a venit fără sacrificii grele. Tineretul indian este mîndru că el a fost tot timpul în primele rînduri ale mişcării de eliberare. Pentru el este o cinste că din mijlocul lui s-au ridicat mari eroi ca Bhagat Singh, Ciuru Dutt, Kripal Singh, Raman şi mii de alţi eroi care şi-au sacrificat tinereţea pe altarul nobilei cauze a libertăţii şi pentru consolidarea ei. India va cinsti mereu memoria lor.

Din acea zi istorică a anului 1950, au trecut opt ani. Au avut loc mari schimbări în viaţa noastră. Au fost îndeplinite multe vise pentru o viaţă mai bună şi mai fericită şi s-au născut multe, noi speranţe.

Întreaga Indie a devenit un mare şantier de construcţii. În fiecare regiune a Indiei s-au ridicat şi se ridică zeci de noi construcţii, ca uzina de oţel Bhilai, hidrocentralele Domadaer şi Bhakra, fabrica de locomotive Chatteranjan. În construcţia lor tineretul indian a avut un rol de seamă. Tineretul este deplin conştient de îndatoririle sale. Mii de tineri îşi dedică viaţa construirii patriei lor, ca ingineri, tehnicieni şi muncitori calificaţi, deoarece ei ştiu că sînt cei ce vor profita mîine de toate acestea.

La fel ca în alte domenii ale vieţii şi în sistemul de educaţie a avut loc o profundă schimbare. Au fost depuse şi se depun eforturi susţinute pentru ca învăţămîntul, care a fost pînă ieri un privilegiu al unui număr limitat de tineri, să devină un bun al tuturor. Astăzi, numărul celor care urmează cursurile şcolilor a crescut de la 375.000 de studenţi la 700.000 în 1957. Tineretul indian depune toate eforturile pentru a folosi cît mai bine posibilităţile mărite ce i-au fost oferite şi pentru ca din rîndurile lor să crească constructorii cei mai capabili şi talentaţi ai Indiei de mîine.

Cultura artificială creată de colonialismul britanic a murit odată cu decesul colonialismului în India, deşi nu se poate spune că n-au mai rămas cîteva rămăşiţe. În locul ei a apărut o nouă cultură, progresistă, pe cale de dezvoltare. Tineretul indian ocupă un loc de cinste, creînd şi făcînd să înflorească această nouă cultură. În domeniul literaturii, printre mulţi dintre aceia ale căror nume au trecut dincolo de hotarele Indiei, sînt Krishnan Chander şi Navtej. Ei au plăcerea de a fi cunoscuţi şi în R.P.R. În domeniul creator al artei plastice Ram Kuman şi Satish Gujeral sînt printre cei care au cîştigat un renume în lume. Printre ce care au contribuit la crearea unei şcoli realiste şi specifice indiene în arta cinematografică, se află numele lui Raj Kapoor şi Bal Raj Sahni. Peste tot şi mereu mai mult, tineretul se afirmă în toate domeniile culturii.

Tineretul indian care şi-a adus o contribuţie valoroasă la construcţia şi dezvoltarea ţării, nu a rămas în urmă nici cu contribuţia sa în problemele internaţionale. În India sentimentele anti-colonialiste şi antiimperialiste sînt deosebit de puternice. Opinia publică indiană, în care se reflectă şi simţămintele tineretului, s-a exprimat de multe ori şi în mod deschis împotriva încercărilor de subjugare a ţării lor. Protestele împotriva încercărilor anglo-americane de a subjuga Orientul Mijlociu au trezit un mare ecou în rîndurile tineretului indian. El şi-a exprimat indignarea, alături de tineretul altor ţări afro-asiatice, împotriva manevrelor pactului de la Bagdad şi a doctrinei Eisenhower şi a desrămat „încrederea" participanţilor la acest pact. Tineretul indian alături de poporul indian şi-a exprimat permanent simpatia şi solidaritatea sa cu poporul algerian pentru lupta sa de eliberare naţională şi cu toate popoarele din toate ţările care luptă pentru libertate naţională şi independenţă. Puternica opinie publică indiană şi-a găsit expresia chiar şi în politica guvernului indian.

În zilele de azi, cînd teama de cursa înarmării, de războaiele atomice mai umbresc încă viaţa noastră paşnică, a devenit datoria fiecărui tînăr de a ingriji ca pacea să domnească în permanenţă în lume. Şi tineretul indian, care este parte integrantă a unei ţări care este prin tradiţie o ţară iubitoare de pace, s-a raliat din toată inima acestei cauze nobile. Ultimele dovezi ale atitudinii tineretului indian sînt participarea sa la demonstraţiile de protest iniţiate de Consiliul Mondial al Păcii împotriva înarmării şi a încercărilor imperialiste de a periclita viaţa paşnică a popoarelor.

Dar, pentru a face ca pacea să domnească permanent în această lume, trebuie să existe un spirit de înţelegere între diferitele naţiuni ale lumii. Tineretul din multe ţări este mîndru că ţara mea, acceptînd principiile coexistenţei şi ale legăturilor de prietenie joacă un rol tot mai însemnat în promovarea acestei înţelegeri şi în scăderea tensiunii internaţionale. Poziţia adoptată de India la O.N.U. este tocmai expresia acestei atitudini.

Tineretul indian se simte onorat de contribuţia adusă de delegaţia indiană la Conferinţa afro-asiatică din Cairo, care a avut loc în decembrie. Ea a jucat un rol de seamă, arătînd clar cum încearcă colonialismul anglo-american de a se întinde şi dezvolta sub diferite forme camuflate, aducînd lumină asupra pericolului reprezentat de acesta în domeniul coexistenţei paşnice şi a unităţii ţărilor afro-asiatice. Delegaţia indiană a prezentat unele propuneri foarte concrete care au dat noi speranţe pentru o mai bună înţelegere şi o unitate mai puternică. Tineretul indian nu se va da îndărăt de a-şi concentra eforturile pentru succesul acestei cauze. Spiritul născut la conferinţa de la Bandung a fost întărit la conferinţa de la Cairo.

După ce şi-a cîştigat independenţa, ţara noastră a dezvoltat legături prieteneşti cu multe ţări. De cîţiva ani relaţiile cu Republica Populară Romînă s-au dezvoltat şi întărit. Două ţări, care s-au cunoscut prea puţin înainte vreme, s-au apropiat una de cealaltă, deşi distanţa geografică care le desparte a rămas neschimbată. Indienii transmit gînduri de prietenie şi recunoştinţă poporului romîn, care ne ajută cu experienţa sa în construcţia viitorului nostru luminos de mîine.

Eu sînt unul dintre primii indieni care a cunoscut şi văzut viaţa romînească îndeaproape. Sînt fericit că am prilejul să studiez în această ţară, o ţară cu un popor călduros şi ospitalier, care luptă pentru a obţine succese tot mai mari.

Am credinţa fermă, care se reflectă în credinţa tineretului indian, că — aşa cum spune un proverb al nostru „dacă valurile se ridică dintr-o apă liniştită, aceste valuri sînt mari şi puternice". Apele noastre liniştite au făcut loc valurilor prieteniei dintre cele două ţări ale noastre. Şi aceste valuri ale prieteniei vor fi totdeauna puternice şi nesfîrşite.

HIRDAY PAUL
student indian în R.P.R.

In fotografie: Laboratorul naţional de fizică din Delhi.

Extinderea colaborării între Etiopia şi Romînia va contribui la dezvoltarea acestor ţări

ADDIS-ABEBA 25. De la trimisul special Agerpres: La 24 ianuarie grupul de ziarişti romîni care vizitează Etiopia a fost primit de împăratul Etiopiei, Haile Selasie. Împăratul Haile Selasie a vorbit ziariştilor romîni în primul rînd despre transformările care s-au produs în Etiopia după anul 1941 cînd ţara sa s-a eliberat de sub jugul fascismului italian. El a spus că cheia acestor transformări este extinderea învăţămîntului care contribuie la mersul înainte al poporului abisinian pe calea progresului şi bunăstării. Împăratul Haile Selasie a arătat exemple din care reese că rezultatele pozitive ale acestei politici se vădesc în toate domeniile de activitate ale Etiopiei.

Împăratul Etiopiei a arătat că una din cele mai importante realizări din ultimii ani este revizuirea constituţiei înfăptuită cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a suirii sale pe tron. Conform acestei constituţii în Etiopia au avut loc pentru prima oară în istoria sa alegeri pentru Camera deputaţilor. Haile Selasie a menţionat de asemenea realizările obţinute în domeniul extinderii mijloacelor de comunicaţii. A fost înfiinţată societatea Etiopian Airlines care contribuie satisfăcător la dezvoltarea legăturilor aeriene internaţionale. Aceste realizări au apropiat şi mai mult poporul etiopian de restul lumii. Haile Selasie a subliniat că contactul între popoare este cheia cunoaşterii şi înţelegerii reciproce — condiţii esenţiale pentru rezolvarea paşnică a problemelor complexe care frămîntă omenirea.

Referindu-se la schimburile comerciale dintre Abisinia şi străinătate, împăratul Haile Selasie a spus că o ţară nu poate supravieţui mult timp dacă este lipsită de relaţii comerciale cu celelalte ţări. HAILE SELASIE A SALUTAT DEZVOLTAREA UNOR MAI STRÎNSE LEGĂTURI CU ROMÎNIA ŞI EXTINDEREA COLABORĂRII ÎNTRE CELE DOUĂ ŢĂRI — FAPT CARE VA CONTRIBUI CU CERTITUDINE LA DEZVOLTAREA LOR ULTERIOARĂ. Etopia, a spus Haile Selasie, este conştientă de ajutorul pe care l-a primit în trecut din partea popoarelor prietene şi la rîndul ei şi-a manifestat întotdeauna dorinţa de a ajuta pe cei în nevoie. Ca exemplu el a amintit faptul că Etiopia a trimis alimente ţărilor care duceau lipsă, la sfîrşitul celui de-al doilea război mondial.

In continuare Haile Selasie a vorbit despre politica externă a ţării sale subliniind că Etiopia are credinţa fermă şi nezdruncinată în principiile fundamentale ale Cartei O.N.U. şi este convinsă de posibilitatea rezolvării pe cale paşnică a litigiilor dintre ţări. Etiopia a spus Haile Selasie este gata şi dornică să colaboreze cu toate popoarele însufleţite de aceste idealuri. In acest spirit ETIOPIA ESTE GATA SĂ ACŢIONEZE FERM ŞI CONSECVENT PENTRU DEZVOLTAREA LEGĂTURILOR DE PRIETENIE ŞI COLABORARE DINTRE POPORUL ETIOPIAN ŞI CEL ROMÎN.

Convorbirea delegaţiei de ziarişti romîni cu împăratul Etiopiei, Haile Selasie

Răspunzînd întrebării dacă ar dori să viziteze R. P. Romînă, împăratul Etiopiei a declarat: „Aş face această vizită cu multă plăcere. Poporul romîn este un popor care munceşte bine pentru ţara şi independenţa sa şi aş vrea să vizitez Romînia şi pentru încă alte motive.

In continuarea discuţiei împăratul şi-a manifestat dorinţa de a cunoaşte viaţa şi realizările poporului romîn, interesîndu-se în special de problemele legate de exploatarea petrolului şi a dezvoltării agriculturii".

Ziariştii romîni au oferit împăratului Etiopiei un mare album cu imagini din Romînia şi un covor cu motive populare romîneşti. Înainte de a se despărţi de ziariştii romîni Împăratul Haile Selasie a înmînat fiecărui ziarist, în semn de amintire, o medalie de aur.

TELEGRAME

Tovarăşului ION GHEORGHE MAURER
Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Bucureşti

Cu prilejul alegerii dumneavoastră ca preşedinte al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, permiteţi-mi tovarăşe preşedinte, să vă trimit sincerele mele felicitări şi cele mai bune urări de progres pentru poporul prieten romîn.

Belgrad

IOSIP BROZ TITO

Excelenţei Sale
Domnului ION GHEORGHE MAURER
Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Bucureşti

E pentru mine o foarte mare plăcere să vă exprim, în numele meu şi în numele guvernului şi poporului egiptean felicitările cele mai sincere şi mai cordiale cu prilejul alegerii dumneavoastră în înaltul post de preşedinte al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Romîniei. Vă urez deplin succes în sarcina dumneavoastră şi fac urări de glorie şi prosperitate poporului romîn cu care poporul egiptean întreţine cele mai bune raporturi de prietenie.

Cairo

GAMAL ABDEL NASSER

Excelenţei Sale
Domnului ION GHEORGHE MAURER
Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Bucureşti

Cu prilejul alegerii dumneavoastră ca preşedinte al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne vă trimit cele mai călduroase felicitări.

Stockholm

GUSTAV ADOLF

O PRIETENIE TRAINICĂ

Nouă ani de la semnarea Tratatului de prietenie romîno-polonă

Data de astăzi constituie un eveniment de sărbătoare în relaţiile romîno-polone. Acum 9 ani, la Bucureşti, a avut loc semnarea Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între Republica Populară Romînă şi Republica Populară Polonă. Acest act a consfinţit legăturile tradiţionale, prieteneşti între popoarele romîn şi polon. El a însemnat totodată o cotitură în dezvoltarea relaţiilor frăţeşti dintre popoarele noastre.

Avîntul, necunoscut în trecut, pe care l-au luat legăturile prieteneşti romîno-polone a fost posibil numai după eliberarea ţărilor noastre de către armata sovietică. Forţele patriotice, conduse de comunişti, au răsturnat pentru totdeauna odiosul regim bazat pe exploatare şi au instaurat în Romînia şi Polonia democraţia populară. Astfel, relaţiile romîno-polone au căpătat un conţinut nou. Popoarele noastre îşi întemeiază relaţiile lor pe acelaşi scop: construirea socialismului.

In cei 9 ani, colaborarea dintre ţările noastre, în toate domeniile de activitate, politice, economice, culturale, tehnico-ştiinţifice a fost deosebit de utilă. In domeniul economic creşte an de an procentajul schimburilor de mărfuri dintre ţările noastre. Anul trecut, de pildă, acest procentaj a fost cu 80% mai mare decît în 1956. Pe baza acordurilor comerciale, ţările noastre fac schimburi de mărfuri necesare operei de construire a socialismului. R.P. Romînă livrează ţării prietene produse petrolifere, utilaje petrolifere, diverse chimicale, produse industriale, agricole, alimentare etc. Din R. P. Polonă primim cocs, laminate, produse chimice, industriale etc.

Foarte recent, petroliştii de la Krosno, centrul industriei petrolifere poloneze, au primit din ţara noastră documentaţia tehnică completă a unei instalaţii de studiere a proprietăţilor ţiţeiului în zăcămînt. Pe baza acestei documentaţii, petroliştii polonezi construiesc şi ei o astfel de instalaţie.

Aceleaşi rezultate bune le-au dat acordurile culturale bilaterale, încheiate între ţările noastre precum şi convenţiile dintre Academiile de Ştiinţe. Se întăreşte astfel continuu colaborarea dintre oamenii de ştiinţă. Tot mai mulţi artişti, scriitori, studenţi, ziarişti, ansambluri artistice vizitează reciproc ţările noastre. Anul trecut o delegaţie a Marii Adunări Naţionale a R.P. Romîne a vizitat R.P. Polonă, la invitaţia Seimului polonez.

R. P. Romînă şi R.P. Polonă desfăşoară o politică externă în spiritul păcii şi prieteniei între popoare. Ele se pronunţă în mod ferm pentru o politică de asigurae a păcii şi securităţii mondiale. În acelaşi timp ţările noastre resping cu hotărîre încercările cercurilor agresive imperialiste care aţîţă la un nou război mondial. Popoarele noastre au avut mult de suferit de pe urma fascismului german. Tocmai de aceea în Tratatul semnat la Bucureşti, R.P. Romînă şi R. P. Polonă îşi afirmă hotărîrea că cele două ţări îşi vor acorda asistenţă reciprocă în cazul în care militarismul vest-german va încerca un nou atentat împotriva independenţei şi suveranităţii ţărilor noastre. O chezăşie sigură în apărarea independenţei noastre, împotriva oricăror forţe agresive este Tratatul de la Varşovia.

R.P. Romînă şi R.P. Polonă desfăşoară o bogată activitate politică în interesul apărării păcii şi securităţii Europei. Ele se pronunţă în mod hotărît în cele mai vitale probleme internaţionale actuale: coexistenţa paşnică, dezarmare, încetarea experienţelor cu armele nucleare. Propunerea guvernului polonez de a se crea o zonă denuclearizată în Europa, care să cuprindă Polonia şi cele două Germanii, la care a aderat apoi şi R. Cehoslovacă, oferindu-se să se includă în această zonă, are un mare răsunet internaţional. Şi ţara noastră a primit şi a aprobat cu căldură această importantă iniţiativă.

Făcînd parte din puternicul lagăr al socialismului, ţările noastre au prieteni mari şi siguri în Uniunea Sovietică, R.P. Chineză şi celelalte ţări frăţeşti. Stringerea legăturilor de prietenie cu toate ţările socialiste este pentru R.P. Romînă şi R.P. Polonă o preocupare permanentă.

Cu prilejul sărbătoririi aniversării Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală, poporul nostru transmite poporului, tineretului polonez, cele mai călduroase urări de succes în construirea socialismului, în apărarea păcii.

Vizita delegaţiei de ziarişti romîni în Etiopia

ADDIS ABEBA 25 (Agerpres). La 18 ianuarie a sosit la Addis Abeba grupul de ziarişti romîni care vizitează Etiopia. Ziariştii romîni au vizitat Addis Abeba precum şi împrejurimile.

De asemenea ei au vizitat barajul Coka, situat la cca 100 km. distanţă pe rîul Auash. Delegaţia a fost primită de Tafara Work, ministrul palatului, Mamo Tadesi, ministru de Finanţe şi director general al Departamentului Presei şi Propagandei şi de alte persoane oficiale. Membrii delegaţiei au avut discuţii cu directorul radiodifuziunii etiopiene, cu redactori şefi ai ziarelor din Addis Abeba şi cu alte persoane din viaţa culturală a Etiopiei.

La 24 ianuarie delegaţia a fost primită la Palatul Imperial de împăratul Haile Selasie cu care a avut o convorbire.

La 25 ianuarie delegaţia a părăsit Etiopia plecînd la Cairo.

—•—

Vasul „Transilvania" în drum spre Palermo

PALERMO 25 (De la trimişii speciali Agerpres). Grupul de turişti romîni, bulgari, cehi şi polonezi care fac o croazieră pe bordul motonavei „Transilvania" a sosit joi dimineaţă în portul Napoli. Grupul a vizitat Pompeiul şi pitoreasca localitate Sorento. La Napoli, turiştii au făcut în autocare un larg tur al oraşului, au vizitat celebrul Muzeu Naţional, Muzeul Renaşterii de la San Martino şi diferite alte monumente ale frumosului oraş de la poalele Vezuviului. Vineri seara motonava „Transilvania" a ridicat ancora, îndreptîndu-se spre Palermo.

Prezenţe romîneşti peste hotare

Expoziţia de grafică romînească de la Tbilisi

TBILISI 25 (Agerpres). — TASS transmite: În localul Muzeului de stat de artă din Tbilisi a fost deschisă o expoziţie de grafică a R.P. Romîne. În primele două zile de la deschidere expoziţia a fost vizitată de peste 2.000 de persoane.

La această expoziţie sînt prezentate 74 lucrări aparţinînd unor cunoscuţi pictori graficieni romîni. Lucrările oglindesc diferite aspecte din viaţa poporului romîn.

Vizita unui savant romîn în India

NEW DELHI 25 (Agerpres). — La invitaţia guvernului indian academicianul prof. dr. Ştefan Nicolau întreprinde în prezent o călătorie în India. Cu acest prilej savantul romîn a ţinut la Madras, la „Kings Institute", o conferinţă despre hepatitele epidemice virotice, la care au participat peste o sută de profesori şi oameni de specialitate. Acad. prof. Ştefan Nicolau a fost prezentat de prof. Govindarajan, directorul acestui institut. Prelegerea a stîrnit un deosebit interes printre cei prezenţi.

La 24 ianuarie, la New Delhi, academicianul romîn a fost primit de dl. Karmarkar, ministrul Sănătăţii, care s-a interesat despre o serie de probleme medicale ştiinţifice. La Delhi prof. St. Nicolau a vizitat „Chest Institute" şi a fost solicitat să ţină o prelegere la colegiul medical „Lady Harding".

Serată muzicală la legaţia romînă din Paris

PARIS 25 corespondentul Agerpres transmite: La 24 ianuarie a.c. a avut loc la legaţia Republicii Populare Romîne de la Paris o serată muzicală la care şi-a dat concursul violoncelistul romîn Radu Aldulescu, acompaniat la pian de Dagobert Bucholz.

La serată au participat ministrul R.P.R. la Paris, Mircea Bălănescu, membrii delegaţiei economice şi financiare romîne care se află actualmente la Paris, ambasadorii R. P. Bulgaria, R. P. Ungaria şi alţi membri ai corpului diplomatic, poetul romîn Demostene Botez, regizorul Siegfried şi alţii.

Din partea franceză au fost de faţă acad. prof. Arnaud Denjoy, prof. Langevin, violonceliştii Bernard Michelin şi Jeannine Andrade, compozitorul Marcel Mihalovici, pianista Monique Haas, şi numeroşi alţi reprezentanţi ai vieţii culturale şi artistice franceze.

Artiştii romîni au fost îndelung aplaudaţi de asistenţă.

LA MOSCOVA

Convorbire între oameni de stat ai Bulgariei şi conducătorii sovietici

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite: La 25 ianuarie au sosit la Moscova Todor Jivkov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, Anton Iugov, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Bulgaria şi Boris Taskov, ministrul Comerţului Republicii Populare Bulgaria.

In gara Kiev oaspeţii au fost întîmpinaţi de Nikolai Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., Mihail Suslov, secretar al C.C. al P.C.U.S. şi de alte persoane oficiale.

Ulterior între oamenii de stat ai Bulgariei şi conducătorii sovietici a avut loc o convorbire. Din partea sovietică la convorbire au participat Nikolai Bulganin, Anastas Mikoian, Mihail Suslov, Nikita Hruşciov, membri ai Prezidiului C.C. al P.C.U.S. şi Mihail Pervuhin, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C.U.S. In cursul convorbirii au fost discutate probleme care interesează cele două părţi.

In aceeaşi zi la Kremlin a avut loc un prînz în cinstea lui Todor Jivkov, Anton Iugov şi Boris Taskov.

Capitala sovietică va deveni din ce în ce mai frumoasă

Pe zi ce trece Moscova — capitala Uniunii Sovietice devine din ce în ce mai frumoasă. Ingineri, arhitecţi lucrează acum la planuri care puse în viaţă vor face din Moscova un oraş şi mai frumos. Priviţi această machetă! Ea înfăţişează viitorul unuia dintre cvartalele marei magistrale Şeremetevskaia din Capitala Sovietică.

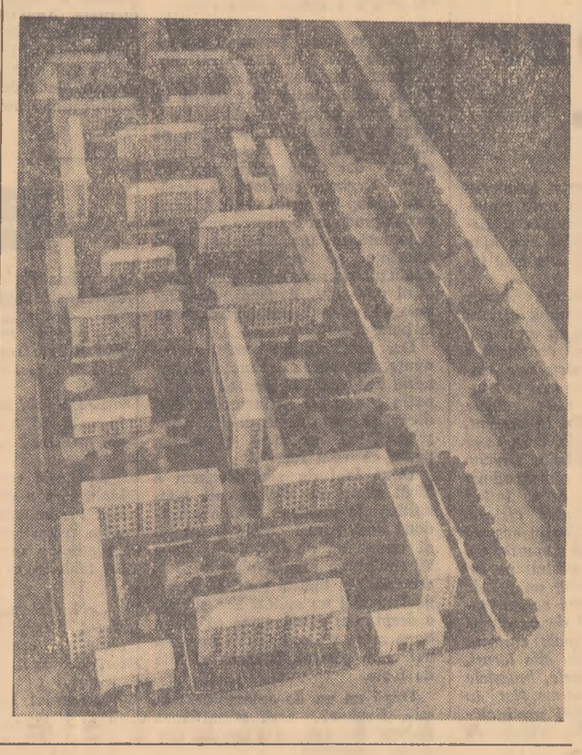

Mari demonstraţii la Caracas

CARACAS 25 (Agerpres). În tot cursul zilei de 24 ianuarie la Caracas au continuat manifestaţiile populaţiei care şi-a exprimat bucuria pentru alungarea dictatorului Perez Jimenez şi cere restabilirea tuturor libertăţilor cetăţeneşti şi pedepsirea funcţionarilor fostului regim, vinovaţi de crime şi abuzuri.

Sub presiunea maselor, guvernul Larrazabal a îndepărtat doi membri ai juntei militare care avuseseră strînse legături cu Jimenez. De asemenea junta a dispus eliberarea deţinuţilor politici de pe întreg cuprinsul ţării, precum şi dizolvarea poliţiei secrete şi a emis un decret pe baza căruia urmează să fie trase la răspundere persoanele care sub fostul regim s-au făcut vinovate de crime sau torturi.

Pentru întărirea relaţiilor sovieto-americane!

Convorbirea lui G. N. Zarubin cu R. Nixon

WASHINGTON 25 (Agerpres).— TASS transmite: G. N. Zarubin ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., l-a vizitat pe R. Nixon, vicepreşedintele S.U.A., cu care a avut o convorbire îndelungată în legătură cu relaţiile sovieto-americane. In cursul convorbirii s-a exprimat părerea comună că dezvoltarea contactelor ştiinţifice, culturale şi de altă natură dintre Uniunea Sovietică şi Statele Unite ar fi foarte utilă pentru cele două ţări şi ar contribui la o mai bună înţelegere între popoarele sovietic şi american.

După convorbire, răspunzînd la întrebările corespondenţilor, G. N. Zarubin a declarat că după părerea lui întîlnirea cu Nixon va contribui la îmbunătăţirea relaţiilor dintre Uniunea Sovietică şi Statele Unite şi la slăbirea încordării internaţionale.

★

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite: Referindu-se la tratativele cu privire la colaborarea culturală dintre Uniunea Sovietică şi Statele Unite, care au avut la Washington, Charles Stephan, şeful secţiei sovietice din Departamentul de Stat al S.U.A., a declarat corespondentului de la Washington al ziarului „Sovetskaia Rossia" că sprijină năzuinţa unor cercuri ale opiniei publice americane spre lărgirea relaţiilor culturale, ştiinţifice şi tehnice între U.R.S.S. şi S.U.A. Stephan consideră că în relaţiile dintre cele două ţări au intervenit unele schimbări în direcţia slăbirii încordării.

Planul pe care-l discutăm acum, a spus Stephan, prevede un schimb în problemele culturale şi ştiinţifice mai larg decît în anii precedenţi. Acest plan va fi prevăzut pe doi ani, iar în zilele următoare se proiectează semnarea unui acord care prevede călătorii de artişti, colective, delegaţii. Va fi de asemenea elaborat un program de turnee şi spectacole atît în diferite oraşe din S.U.A., cît şi în diferite oraşe ale Uniunii Sovietice.

Pentru S.U.A., a subliniat Stephan, reprezintă un interes deosebit schimbul de studenţi. În încheiere Stephan a spus că S.U.A. vor aştepta cu interes vizita oamenilor de ştiinţă, a artiştilor şi sportivilor sovietici.

—•—

PE SCURT

TOKIO. — Potrivit relatărilor presei japoneze, un reprezentant al societăţii „Sin Mitubisi" a declarat că societatea face pregătiri pentru producţia în serie a proiectilelor teleghidate.

DJAKARTA. — După cum reese dintr-o ştire primită de ziarul „Harian Rakjat" din Sandakana în Kalimantanul de nord (partea de nord a insulei Borneo), au fost debarcate trupe engleze cu un efectiv de aproximativ 500 de oameni complect echipaţi. Printre ei se găsesc şi soldaţi olandezi.

WASHINGTON. — După cum anunţă agenţia United Press, Statele Unite au hotărît să sporească ajutorul militar pentru Turcia. În anul bugetar care începe la 1 iulie 1958 Turcia va primi un ajutor militar de 70 de milioane de dolari, în comparaţie cu 55 de milioane de dolari în anul fiscal care i-a sfîrşit la 30 iunie 1958.

RANGOON. — La 24 ianuarie a sosit la Rangoon într-o vizită de curtoazie preşedintele Republicii Indonezia, Sukarno.

VIENA — Între 13 şi 21 ianuarie la Viena au avut loc şedinţele Consiliului Guvernatorilor al Agenţiei Internaţionale pentru energia atomică.

Leipzig — loc de întîlnire a comerţului mondial

Erich Wachter şi Hans Wittick, miniştri-adjuncţi din R. D. Germană, ne vorbesc despre succesele economiei republicii prietene

Ştiaţi că tîrgul de la Leipzig are o tradiţie de 800 de ani? Vîrsta este impresionantă. Unii cunoscători presupun însă că începuturile tîrgului ar fi şi mai vechi. Desigur e greu de stabilit cu exactitate adevărul istoric cînd el îşi pierde începuturile în negura secolelor. Cert este însă că tîrgul din Leipzig s-a impus în lumea economică mondială atît a trecutului, cît şi a prezentului şi că în fiecare an atrage reprezentanţii cercurilor comerciale de pe toate continentele.

Anul trecut, 662.000 de vizitatori din lumea întreagă şi-au dat întîlnire la Leipzig, în faţa standurilor şi pavilioanelor în care expuneau 9.300 instituţii comerciale. S-ar putea continua cu cifrele, dar mai convingător ni se pare un articol din „New York Times": „Tîrgul de la Leipzig reprezintă o demonstraţie impresionantă a zelului pe care-l depun cercurile comerciale din Vest de a încheia afaceri cu Germania răsăriteană şi cu celelalte ţări din lagărul socialist".

O interesantă conferinţă de presă la ambasada Republicii Democrate Germane ne-a permis să aflăm o serie de amănunte în legătură cu tîrgul de la Leipzig din acest an. Iată cîteva din ele: mărfuri din 40 de ţări vor fi expuse pe o suprafaţă de peste 285.000 m.p. în 22 hale, 17 pavilioane şi 16 case speciale. Mărfurile prezentate vor fi împărţite în 55 de grupe. Pentru prima dată firme cunoscute cum este „Thyssen-Werke" din Germania occidentală vor participa la tîrg.

Dar conferinţa de presă ne-a prilejuit şi.. un interviu. La o oră nocturnă, în jurul mesei rotunde de pe care nu lipseau tradiţionalele ceşti cu cafea, cîţiva ziarişti bucureşteni au avut ocazia să stea de vorbă cu Erich Wachter, adjunct al ministrului Comerţului Exterior şi intergerman şi ing. Hans Wittick, adjunct al ministrului Industriei Uşoare din R. D. Germană. Mai era puţin pînă la miezul nopţii, dar amabilii noştri interlocutori nu ne-au refuzat interviul solicitat.

L-am rugat pe tovarăşul Erich Wachter să ne vorbească despre comerţul exterior al Republicii Democrate Germane.

— În anii din urmă comerţul exterior al republicii noastre s-a lărgit considerabil. Partea cea mai mare din volumul schimburilor revine ţărilor socialiste. Ca să fiu mai exact: 75%. 15% din volumul comerţului nostru exterior îl realizăm cu ţările capitaliste, iar 10% cu Germania occidentală. În primul rînd, noi exportăm maşini necesare industriei grele şi uşoare. De asemenea, exportăm produse ale industriei chimice şi uşoare.

Intervine tovarăşul Hans Wittick:

— Din 1950, exportul produselor industriei uşoare s-a triplat. Dar pentru ca sîntem la acest capitol e bine să adăugăm că sîntem interesaţi să exportăm mai ales produse care necesită o cantitate de materie primă minimă, dar care ne permit să valorificăm manopera. Există articole de tricotaje, ciorăpărie etc., pentru fabricarea cărora este utilă o cantitate de materie primă care valoric nu reprezintă decît a 12-a parte din valoarea produsului.

— Cercurile comerciale din ţara noastră — continuă Erich Wachter — întreţin contacte cu oamenii de afaceri din aproape 100 de ţări. Există interes pentru comerţul cu R. D. Germană mai ales în ţările arabe, în Asia şi chiar în America latină. Cît priveşte volumul schimburilor intergermane, a cunoscut şi el o creştere, care însă nu reflectă posibilităţile reale.

— V-am ruga tovarăşe Wachter să ne vorbiţi despre importul R.D. Germane.

— Importăm mai ales materii prime şi alimente. Dar, în acelaşi timp, importăm şi maşini şi utilaje. Din Republica Populară Romînă importăm — printre altele — utilaje de foraj petrolifer şi vagoane. Aveţi o industrie a cărei dezvoltare este interesantă...

Ni s-a părut util să aflăm de la tovarăşul Hans Wittick amănunte despre noile realizări ale industriei uşoare din R. D. Germană.

— Sînt multe de spus. De pildă, putem vorbi despre ţesăturile ...neţesute. Vă veţi întreba ce fel de ţesături sînt cele care nu trec prin războaie. Ele sînt de şase ori mai ieftine şi au o putere de rezistenţă sporită. Se folosesc fire de lînă sau sintetice. Pentru stofele de paltoane utilizăm fire din lînă şi celofibră. Industria noastră realizează o economie de 40.000.000 m.p. de bumbac anual.

La Leipzig — ne spune mai departe tovarăşul Wittick — vor fi expuse 10.000 de tipuri de maşini şi utilaje pentru industria uşoară. Este greu de spus care maşină are o importanţă mai mare. Pot să vă asigur însă că în materie de tricotaje sînt unele noutăţi interesante. Printre altele este vorba de o maşină cu o mie de turaţii pe minut. Vizitatorii tîrgului de la Leipzig vor putea lua cunoştinţă de realizările noastre industriale.

Dar pentru că a venit vorba din nou de tîrgul de la Leipzig, merită să menţionăm un amănunt pe care l-am aflat de la gazdele noastre. Tîrgul de la Leipzig va prilejui nu numai o activitate comercială, ci şi una artistică. Se vor întrece dansatorii sovietici, cîntăreţii francezi, jazzurile cehoslovace şi vestgermane şi nu vor lipsi cabaretele berlineze. O competiţie paşnică.

Doriţi să participaţi la tîrgul de la Leipzig? Un afiş pe care l-am întîlnit într-o vitrină ne invită să cerem informaţii la O.N.T.

EUGENIU OBREA

La Ankara se deschide sesiunea Consiliului pactului de la Bagdad

ANKARA 25 (Agerpres). Sesiunea Consiliului pactului de la Bagdad, care începe la 27 ianuarie la Ankara, se deschide, după cum arată France Presse, într-o „atmosferă complicată". Pentru a încerca rezolvarea acestor „complicaţii" în ajunul conferinţei au avut loc o serie de conciliabule între Dulles, premierii Pakistanului şi Iranului cu prilejul trecerii secretarului de stat pe la Teheran. De asemenea au fost fixate discuţii preliminare între Selwyn Lloyd, ministrul de externe al Angliei, şi premierul turc Menderes. Lloyd, care a sosit într-adins la Ankara cu două zile înainte de ţinerea conferinţei tocmai pentru a discuta cu premierul turc Menderes unele aspecte ale relaţiilor turco-britanice, a avut o neplăcută surpriză: primul ministru turc Menderes care, după cum subliniază Associated Press, nu este numai „gazdă a conferinţei", ci şi preşedintele ei, a plecat pe neaşteptate la Bagdad. Această călătorie, declară Associated Press, este cît se poate de „misterioasă". Plecarea lui Menderes la Bagdad pe care oficialităţile turceşti au dezvăluit-o abia după plecarea premierului turc fără a anunţa însă şi scopul ei, subliniază agenţia Associated Press, a lăsat pe oamenii de stat şi diplomaţii care se întrunesc la Ankara „uimiţi şi îngrijoraţi". După comentariile agenţiilor occidentale, această plecare precipitată este legată de opoziţia pe care guvernul irakian o întîmpină din partea maselor populare datorită faptului că duce o politică contrară intereselor arabe şi care face jocul imperialiştilor în Orientul Mijlociu.

★

ANKARA 25 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia Reuter, în seara zilei de 24 ianuarie a sosit la Ankara Selwyn Lloyd, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, care va participa la sesiunea Consiliului pactului de la Bagdad. Înainte de deschiderea sesiunii Selwyn Lloyd va duce tratative cu conducătorii Turciei în problema Ciprului.

Proiecte sovietice pentru folosirea energiei atomice în transporturi

MOSCOVA 25 Corespondentul Agerpres transmite:

Una din problemele de actualitate ce preocupă în ultima vreme pe oamenii de ştiinţă sovietici este folosirea energiei atomice în transporturi. Se ştie că mai mult de 30 la sută din cantitatea traficului întreg pe apă şi uscat o constituie combustibilul însăşi. Folosirea combustibilului nuclear în transporturi prezintă deci o importanţă economică deosebită. În timp ce pentru parcursul unui tren de la Moscova la Vladivostok (9.000 km) sînt necesare 600 tone de cărbune, pentru acelaşi drum vor fi necesare doar 500 grame de uraniu. Un vapor cu un tonaj de 20.000 tone care face cursa Odesa-Vladivostok are nevoie astăzi de peste 3.000 tone carburanţi; în cazul folosirii uraniului drept combustibil ar fi deajuns doar două kg. şi jumătate.

Folosirea energiei atomice în transportul feroviar va aduce o adevărată revoluţie în acest domeniu, posibilitatea creării unei locomotive cu instalaţie de energie atomică fiind pe deplin reală în U.R.S.S.

Un mare interes prezintă folosirea energiei atomice în domeniul aviaţiei. Un avion cu motor cu benzină avînd o putere de 2.000 CP consumă într-o oră de zbor circa o jumătate de tonă benzină. Astăzi pentru o cursă de cîteva mii de km sînt necesare zeci de tone de combustibil. În prezent savanţii sovietici lucrează la proiectele unor avioane atomice.

În legătură cu reţinerea vasului „Slovenia" de către autorităţile franceze

O declaraţie oficială făcută de un purtător de cuvînt iugoslav

BELGRAD 25 (Agerpres).— La o conferinţă de presă care a avut loc la 24 ianuarie la Belgrad, I. Petrici, purtătorul de cuvînt al Secretariatului de stat pentru Afacerile Externe, a dat cîtire unei declaraţii oficiale în legătură cu actul ilegal al autorităţilor franceze, care au reţinut vasul iugoslav „Slovenia" şi au confiscat o parte din încărcătura lui.

Acţiunile autorităţilor franceze faţă de vasul „Slovenia", se spune în declaraţie, constituie un act samavolnic, care contravine dreptului internaţional şi este îndreptat împotriva libertăţii navigaţiei şi împotriva libertăţii comerţului, un act care contravine principiului îndeobşte recunoscut al suveranităţii statului sub pavilionul căruia naviga vasul comercial.

Guvernul iugoslav cere guvernului francez să înapoieze în întregime încărcătura confiscată şi să suporte toate daunele cauzate prin acest act. Acesta este unicul mijloc de a înlătura toate consecinţele pe care le poate avea acest caz pentru relaţiile internaţionale în general şi pentru comerţul internaţional în special, şi de a se evita de asemenea urmările lui nefavorabile pentru relaţiile dintre Iugoslavia şi Franţa.

Guvernul iugoslav se aşteaptă ca guvernul francez, după ce va examina amănunţit întregul material faptic, să satisfacă cererile juste ale guvernului iugoslav.

Un uriaş incendiu la Londra

LONDRA 25 (Agerpres). La 24 ianuarie a izbucnit la Londra un uriaş incendiu despre care agenţia Reuter subliniază că este cel mai mare de la război încoace. Flăcările au mistuit mai întîi subsolurile pieţii de carne din Smithfild, în plin centru al oraşului, ajungînd apoi la suprafaţă şi cuprinzînd şi clădirea principală a halelor.

În noaptea de vineri spre sîmbătă cînd pompierii luptau încă cu flăcările, a izbucnit un alt incendiu la o fabrică de dulciuri în sudul oraşului.

Duminica în duminică

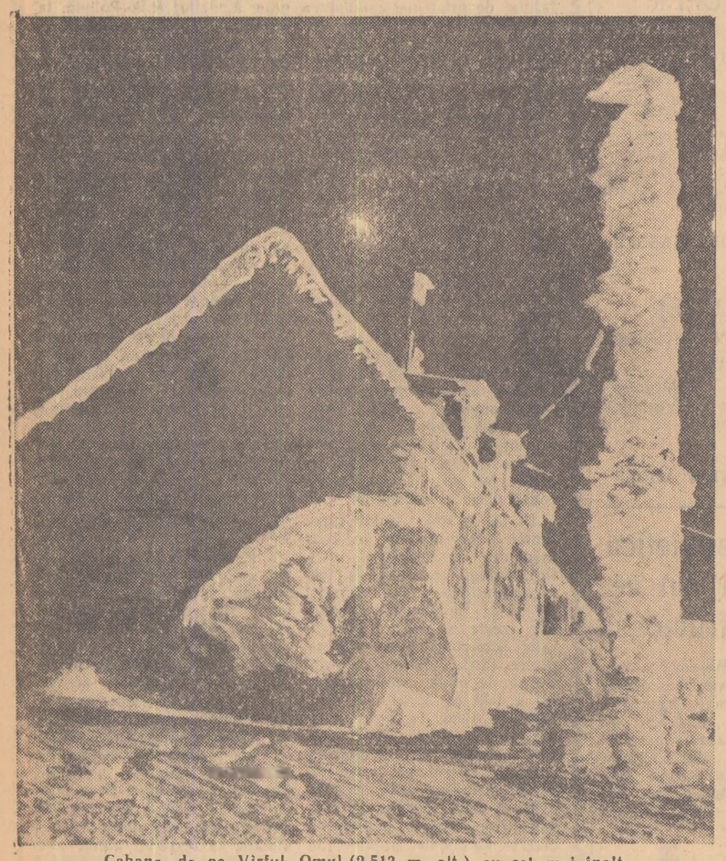

Cabana de pe Vîrful Omul (2.513 m. alt.) cu cel mai înalt punct meteorologic din țară Foto: R. DRAGOMIR

Victoria voinței...

Cum a ajuns infirmul Evgheni Andreev recordman mondial

De cînd a ridicat pentru întîia oară ochii în spre albastrul nesfîrșit al cerului, Evgheni Andreev nu a avut decît o singură dorință, un singur vis: să se arunce de acolo de sus, din înălțimea amețitoare a zărilor, către pămîntul pe care pășea cu atîta siguranță. Mult timp înainte de a termina școala, Evgheni hotărîse să devină parașutist. Și cum nu-i plăcea niciodată să amine lucrurile de pe o zi pe alta, se înscrise la un curs de parașutism sportiv.

Era un elev docil și sîrguincios și profesorii urmăreau cu bucurie progresele sale. Cu timpul, Evgheni deveni unul dintre așii parașutismului sovietic și se pregătea să doboare recordul mondial la aruncarea cu deschidere întîrziată a parașutei. Era prin aprilie 1954. Într-una din zile, Evgheni încercă un stil nou de aruncare. De sus din ușa deschisă a avionului, privea către prăpastia uriașă, în fundul căreia pămîntul se zărea ca o hartă. Își dădu drumul în prăpastie, fără emoție, cu siguranța unui veteran rutinat, cînd deodată simți o lovitură groaznică în piciorul drept. Pierdu cunoștința din pricina șocului. Un văl negru îi coborî peste ochi.

★

Cînd se trezi, trecuseră aproape două zile. În acest răstimp, Evgheni Andreev stătuse peste 20 de ore pe masa de operație în timp ce o echipă de chirurgi extrăgea patruzeci de așchii de os din piciorul său. Piciorul fusese salvat, dar după patru luni de gips, Evgheni constată că rămăsese schiop pe restul vieții. Fiecare pas îi producea o durere cumplită. Asta însă nu era nimic pe lîngă suferința pe care i-o pricinuise verdictul necruțător al medicului: „Îmi pare rău, Evgheni, dar trebuie să renunți pentru totdeauna la parașutism".

Dar Evgheni, nu voia să renunțe, nu putea să renunțe. Antrenorul său Vasili Romaniuk îi dădu puțin curaj: „O să încercăm, Andreev, și poate că medicul s-a înșelat. Dacă ai curaj și voință, poate că vom reuși".

Două luni de zile, Evgheni a făcut zilnic cîte 4-5 ore de gimnastică la paralele. După aceste două luni, părăsi cîrjele și începu să umble cu un băț. Încă cîteva săptămîni de muncă obositoare și dureroasă și tînărul reuși să meargă fără nici un ajutor. Era șchiop, e drept, dar convingerea că într-o bună zi se va arunca din nou din cer către pămînt, îl făcea să uite de toate.

După un an de antrenament în sală, Evgheni ceru permisiunea să sară din nou cu parașuta. Comisia medicală îi refuză această permisiune fără a sta la îndoială. Dar cînd tînărul sportiv infirm începu să execute în fața comisiei o serie întreagă de sărituri acrobatice doctorii rămăseseră uluiți. Omul acesta șchiop fugea, sărea, juca, mai bine decît unul întreg. Ne avînd încotro, comisia medicală îi aprobă cererea.

Și Evgheni se puse pe lucru. În cîteva luni execută peste 200 sărituri de la 10.000 metri. Antrenorul și colegul său, Vasili Romaniuk, avusese dreptate. Anul trecut „infirmul" Evgheni Andreev a făcut parte din grupul celor cinci sportivi sovietici care sărind de la peste 15.000 metri altitudine și deschizînd parașutele abia după patru minute de cădere, la 800 metri de pămînt au stabilit două noi și excepționale recorduri mondiale.

Știați că...

...prima explozie astrală a fost observată de astronomul Tycho Brache, în anul 1572?

... yardul, unitate de măsură folosită în Anglia și care măsoară 0.914 m. datează din anul 1101? A fost înființată de regele Enric I.

...prima bicicletă a fost văzută în București, în anul 1874, cu prilejul reprezentațiilor date de un circ?

...pictorul sovietic Igor Ruban este primul în lume care a pictat peisaje polare după natură? Sînt binecunoscute și tablourile sale care redau viața triburilor polare nomade. Recent, pictorul sovietic s-a reîntors din Antarctica unde a pictat tablouri cu aspecte de la Polul Sud.

...cel mai mic om din lume este socotit englezul Henry Behrens? Are 75 cm. înălțime Soția lui are însă un metru. Ambii sînt actori de circ.

...recordul la săritură în înălțime este de 10 m.? El nu aparține vreunui atlet fenomenal ci unei maimuțe din specia gibbon.

„Carta de posta"

Printre obiectele colecționate de către filateliști se numără în afară mărcilor poștale, scrisorile, cărțile poștale, ștampilele etc.

Vechimea scrisorilor se pierde în negura vremilor, iar primele scrisori francate nu sînt, bineînțeles, mai vechi decît primele mărci poștale. La noi în țară ele datează de aproape o sută de ani.

Dar cît de vechi sînt cărțile poștale, cel mai răspîndit mijloc de corespondență?

După cum se vede din fotografia alăturată, cărțile poștale au fost introduse în uz la noi în țară, în baza legii din 31 martie 1873, adică cu 85 de ani în urmă. Punerea lor în circulație s-a făcut la 1 iunie, același an. La început ele au fost de două feluri: simple (cu taxa de 5 bani) și cu răspuns plătit (cu taxa de 10 bani).

Cărțile poștale au avut o circulație restrînsă în primii ani, lumea preferind scrisorile închise. În anul 1874, de pildă, au fost expediate numai 78.237 cărți poștale, în timp de numărul scrisorilor expediate prin poștă depășea cu mult cifra de două milioane.

Zece ani mai tîrziu, adică în 1884, numărul cărților poștale expediate reprezenta un sfert din cel al scrisorilor.

Urmărind evoluția cărții poștale aflăm că în 1894 au fost expediate 6.181.376 bucăți, cu 2,5 milioane mai puțin decît scrisorile. În anul 1904 au fost încredințate poștei 18.232.465 cărți poștale. Numărul scrisorilor s-a ridicat în acel an doar la 14.551.953.

În fine, în anul 1912 numărul scrisorilor reprezenta numai două treimi din cel al cărților poștale. De atunci numărul cărților poștale expediate a crescut simțitor. Din cele peste 200 milioane, cît reprezintă totalul corespondenței expediate în 1938, numărul cărților poștale depășește cu mult cifra de 120 milioane.

Ultimele date pe care le cunoaștem se referă la anul 1956. În acel an au fost trimise prin poștă în total 228.096.000 scrisori și cărți poștale. Considerînd cel puțin același procent de două treimi, numărul cărților poștale expediate în 1956 s-a ridicat la aproape 140 milioane exemplare.

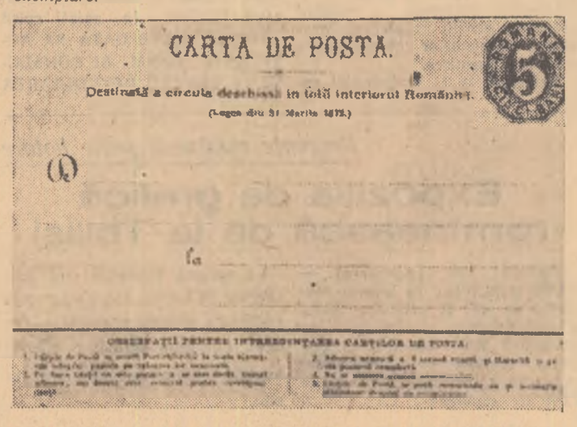

CARTA DE POSTA.

Destinată a circula deschisă în toată interiorul României.

(Legea din 31 Martie 1873.)

5

Povestea OGLINZII

Strămoșii i-au fost de bună seamă apa izvoarelor și riurilor în al căreia luciu zeii omenirii și-au privit pentru întîia oară chipul.

Narcis, cel care s-a îndrăgostit de propriul său chip, s-a oglindit în apa izvorului. Cristalul apelor a măgulit amorul propriu al oamenilor arătîndu-le mijlocul prin care-și pot admira imaginea.

Chiar dacă Homer nu vorbește de oglinzi cînd descrie toaleta zeiței Hera, în schimb Euripide, Platon, Xenofon, pomenesc chiar de „oglinzi de aur".

În general, oglinzile antichității erau de metal. Egiptenii foloseau unele mici, de buzunar, însă legenda pomenește de oglinda suspendată oblic pe creștetul templului din Heliopolis, pentru a reflecta pe altar razele soarelui primite de la oglinda aflată în turnul forului lui Ptolomeu.

La greci, evrei și romani, oglinzile erau confecționate dintr-un aliaj de aramă și foarte rar din argint sau aur. Fiindcă oglinzile de metal își pierdeau luciul, de ele erau agățate un burete și o piatră ponce pentru lustruit. Forma lor era rotundă sau ovală și rareori se fixau pe pereți. Cu timpul însă, romanii au început să folosească oglinda ca ornament, încrustînd-o în pereții camerelor de locuit.

Filozoful Seneca se revolta împotriva luxului pătuților avute din vremea sa și a oglinzilor mari „cît omul", care costau mai mult decît căsătoria fiicei unui sclav eliberat.

În mormintele etrusce au fost găsite oglinzi în forma unor discuri de bronz cu miner, puțin concave.

Primele oglinzi se crede că au fost fabricate de fenicieni, socotiți inventatorii sticlei.

Insule care apar și dispar

Recenta apariție a celei de a zecea insulă a Arhipelagului Azorelor, ca urmare a unui proces de erupție submarină, a prilejuit multe comentarii și speculații ale specialiștilor cu privire la șansele ei de a supraviețui vreme îndelungată. Într-adevăr, existența acestor formațiuni vulcanice apărute pe întinsul mărilor este adesea efemeră. Unele dispar după cîteva zile, altele rezistă ani și chiar secole.

CONFLICT PENTRU... NIMIC

În istorie sînt consemnate multe cazuri asemănătoare. Seneca vorbește despre apariția subită din mijlocul valurilor a insulei Therasia — astăzi numită Santorin — iar Pliniu amintește de nașterea identică a insulei Hiera. La rîndul său, iată cum descrie marele savant francez Buffon apariția unei insule aproape de Santorin: „La 23 mai 1707, în zorii zilei, a apărut în largul insulei Santorin, un fel de stîncă plutitoare. Cîțiva curioși se îndreptară cu bărcile într-acolo și au constatat că stînca apărută din mare creștea sub picioarele lor. Pînă la 14 iunie, insula a continuat să crească „liniștit", ajungînd la un diametru de vreo 500 metri. „Pămîntul" insulei semăna cu argila. La 16 iunie, marea a început să se agite și în mijlocul unor nori de gaze și a unui zgomot infernal au apărut 17 stînci, ieșind simultan din mare. Stîncile s-au apropiat și s-au unit apoi între ele, dînd naștere unei insule noi".

Cazul cel mai interesant datează însă din secolul trecut. În 1831, o insulă vulcanică și-a făcut apariția în Mediterană între Sicilia și Tunisia. După cîteva săptămîni, insula atinsese un diametru de 1,5 km. și avînd în vedere poziția sa strategică, mai multe puteri occidentale începură să reclame proprietatea ei. Astfel, regatul Siciliei a botezat noua insulă Julia, englezii i-au spus Graham, iar spaniolii Fernandez. Dar, amarnică deziluzie! Tocmai cînd fiecare dintre aceste state se pregăteau să trimită cîte o flotă pentru a o lua în stăpînire și războiul bătea la ușă, insula a coborît din nou în adîncurile Mediteranei, fără a lăsa nici o urmă.

CONTINENTE CARE DISPAR

Micile insule vulcanice nu sînt însă singurele formațiuni geografice care dispar în adîncul apelor. Marile transformări ale scoarței pămîntului au implicat și dispariția unor continente întregi, cum ar fi Atlantida și Lemuria. Dacă legenda Atlantidei este bine cunoscută, povestea Lemuriei este încă ignorată de foarte mulți.

Cîndva, afirmă mulți savanți, insula Madagascar era unită de litoralul african printr-un istm. Dimensiunile nu erau mai mici decît un continent. Acest continent a fost botezat Lemuria, deoarece este singurul loc al globului unde se mai pot întîlni și astăzi lemuriene — niște animale ciudate înrudite cu maimuțele. În prezent, din vechiul continent Lemuria, care s-ar fi scufundat în adîncul mărilor acum vreo 15 milioane de ani, a rămas numai ghirlanda insulelor Comore, ce se întind între Madagascar și continentul african.

Timpul parcă s-a oprit în loc în această parte a globului. Continentul Lemuria s-a scufundat dar fauna sa s-a păstrat pe insulele Comore, care au devenit un fel de muzeu natural. Fauna și flora acestor insule sînt de altfel neobișnuit de bogate și de originale. Aici cresc animale curioase care au dispărut de mult prin alte locuri, cum ar fi de pildă, lemurienele, broaștele țestoase uriașe, șopîrlele enorme, iar în apele litoralului se pot întîlni pești ciudați, care au apărut cu multe milioane de ani în urmă.

Recent, patru tineri savanți au efectuat o îndelungată călătorie în această parte a lumii, încercînd să dezlege enigma Lemuriei. Savanții au adunat cu această ocazie colecții extraordinare de animale și flori care vor fi supuse unor cercetări amănunțite. În ceea ce privește existența Lemuriei, problema continuă să rămînă deschisă.

VLAD MATEI

Aprecierea directorului

Prieteni din fragedă tinerețe, Maxim Gorki și celebrul cîntăreț de operă Șaliapin, au împărtășit adesea bucuriile și necazurile vieții. Cînd erau șomeri amîndoi, colindau străzile împreună căutînd ceva de lucru. Într-o bună zi, se opriră în fața afișului unui teatru care căuta coriști. Gorki și Șaliapin se prezentară în fața directorului teatrului și fură supuși la un mic examen vocal. A doua zi, primiră răspunsul: Gorki era angajat, iar Șaliapin respins pentru „lipsă totală de voce".

OGORUL albastru

Rudele „sirenelor" ✻ *Agenții sanitari ai plăjii* ✻ Furtună... pe mare ✻ Cercetări de mare importanță economică

In condiții grele, cînd sprijinul regimurilor burgheze lipsea, s-au găsit oameni inimoși, pasionați de știință, însuflețiți de idei progresiste, îndrăgostiți de marea pe care o cîntau poeții, și au început să cerceteze Marea Neagră, să dezlege tainele ei. Printre aceștia a fost și profesorul Ion Borcea care cu vreo 30 și ceva de ani în urmă a amenajat la Agigea prima stațiune de cercetări zoologice marine din țară.

Poate ați auzit de „sirene". Erau închipuite în legende jumătate pește, jumătate femeie care prin cîntecele lor ademeneau pe cutezătorii navigatori. Dar, în fond, nu este vorba decît de un pește din familia Sciaenidae care scoate sunete ce se aud de la 18 metri adîncime. După cum se știe, mecanismul de producere al acestor sunete constă din vibrații ale vezicii înotătoare. În Marea Neagră trăiește „corbul de mare" rudă cu „sirena". Numai că, la noi el nu „cîntă".

În apele Mării Negre, trăiesc însă multe viețuitoare. Iată — de pildă — „puricii de mare", niște crustacee despre care se spune că sînt agenții sanitari ai plăjii. Dacă coborîm puțin în adînc, la 6-10 metri, vom găsi adevărate „pășuni submarine" în care mișună animale ce găsesc aici hrană abundentă, oxigen în mare cantitate, căldură și un admirabil adăpost pentru depus ouăle. Aceste pajiști sînt formate din zoostere, plante cu frunze lungi și subțiri și alge. Adeseori prins de frunzele mlădioase ale acestor plante găsești „călușul de mare", care pare a fi o figură de șah negricioasă-cafenie. În Evul Mediu i se atribuiau însușiri miraculoase printre care și aceea de vindecarea turbării și combaterea căderii părului. Firește că în epoca noastră reclamele de acest gen, ale Evului Mediu nu mai sînt folosite.

Cine a numit Marea Neagră „ogorul albastru" nu se știe. Dar porecla este cît se poate de nimerită. Într-adevăr, Marea Neagră poate fi asemuită cu un ogor în care cresc din belșug pești gustoși, alge marine folositoare industriei etc. Se știe însă că de la 200 metri în jos nu mai găsim ființe vii. De aici, pînă la adîncimea de peste 2000 și ceva de metri, este împărăția hidrogenului sulfurat și a microbilor anaerobi. Totuși, acest „ogor", — pînă la 200 m. adîncime — trebuie cultivat cu grijă pentru ca să ai ce culege. De aceea o problemă generală care preocupă oamenii de știință din stațiunea de la Agigea este cercetarea desfășurării vieții marine, a populațiilor pe care le are marea, calitativ și cantitativ în desfășurarea ei dinamică. De ce interesează aceasta? Pentru a se stabili baza de hrănire a peștelui din țara noastră, pentru a se reglementa pescuitul și a face Marea Neagră productivă.

In studiile întreprinse nu o singură dată cercetătorii au trăit clipe asemănătoare celor din noaptea de 30 noiembrie 1957. Duși în eroare de marea albastră și liniștită, grupul de cercetători ai stațiunii au plecat în larg. In această zi trebuiau să staționeze în larg cu vasul, 24 de ore. Munca a început în mod obișnuit, din oră în oră se luau probe din mare, se măsura temperatura. Marea părea liniștită. Deodată însă vîntul și-a schimbat direcția. Marea a devenit agitată, valurile mari au smuls ancora și vasul a devenit parcă o jucărie. Cu neliniște, echipajul a observat luminile țărmului. Vasul era împins de valuri spre „cimitirul vaselor", un loc stîncos de pe coastă unde multe vase s-au sfărîmat.

Cu curaj și calm, cu multă îndemînare, vasul a fost readus pe linia de plutire și după cîteva ore expediția a ajuns la țărm. In port cercetătorii au rămas uimiți: apa din borcane și sticle înghețase din cauza temperaturii scăzute, iar peștii prinși, păreau a fi din epoca glacială.

Tovarășa F. Porumb, cercetător științific a găsit în august 1957 în dreptul stațiunii larva unui crustaceu nou. Acest crustaceu nu trăiește decît în Marea Mediterană. El se prinde de vase și adeseori este adus în Marea Neagră unde fiind alte condiții de viață, moare. Se vede însă că în decursul timpului el a început să se adapteze condițiilor de mediu și să trăiască în apele Mării Negre. Larva care a fost găsită demonstrează acest fapt.

Tot astfel se întîmplă și cu scrumbia albastră, care trăiește în Marmara și vine în Marea Neagră numai vara pentru a se hrăni. Se știa că scrumbia albastră nu se poate reproduce în apele Mării Negre. Totuși în 1950 profesorul Sergiu Cărăușu, directorul stațiunii zoologice marine, și mai apoi cercetătorul Porumb, au găsit cantități imense de puet de scrumbie albastră; ceea ce constituie o dovadă grăitoare că și scrumbia albastră a început să se adapteze condițiilor Mării Negre.

Găsirea unor noi specii de animale arată că Marea Neagră se îmbogățește continuu cu viețuitoare. Astfel, schimbările care au loc aici îndreptățesc pe drept cuvînt pe cei ce spun că Marea Neagră este un laborator natural.

„Pajiștea mării", cum numesc cercetătorii straturile de apă în care trăiesc viețuitoarele, are o mare importanță economică.

In anii puterii populare, prin grija Partidului și Guvernului, stațiunea de cercetări zoologice marine de la Agigea s-a dezvoltat și și-a mărit mult sfera preocupărilor.

In acest sens a fost încheiat un acord cu Institutele de cercetări din Uniunea Sovietică și R. P. Bulgaria. Eforturile comune vor dezlega taina a peste 2.000 de km. din țărmul mării.

In acest scop au fost create și condiții corespunzătoare. In 1926 cînd a luat ființă stațiunea exista doar un singur laborator de zoologie. Acum stațiunea dispune de 12 laboratoare, de o bibliotecă de specialitate cu 7.000 volume, asigurînd condiții optime cercetătorilor. Afară de cercetători permanenți, vin în laboratoarele stațiunii pentru a studia viața Mării Negre oameni de știință din întreaga țară. La stațiune se pregătesc colecții de viețuitoare marine pentru universități, școli, muzee. Tot aici este un muzeu ce cuprinde fauna și flora marină.

DARIA KUHTA

Să învățăm să cîntăm

Din țări depărtate dă-mi mîna

Versuri: A. SOFRONOV *Muzica: S. KATZ*

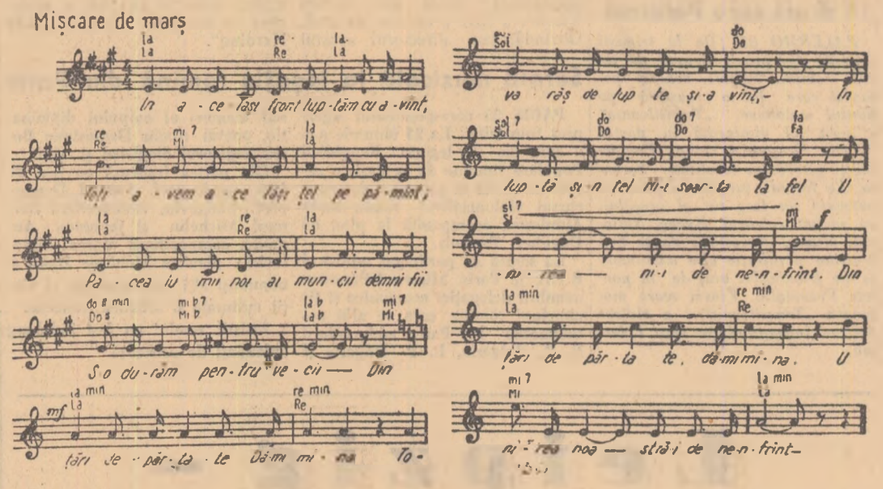

I

In același front luptăm cu avînt,
Toți avem același țel pe pămînt:
Pacea lumii noi ai muncii demni fii
S-o durăm pentru vecii.

Refren

Din țări depărtate, dă-mi mîna
Tovarăș de lupte și-avînt,
In luptă și-n țel
Ni-e soarta la fel,
Unirea ni-e de ne-nfrînt.
Din țări depărtate, dă-mi mîna,
Unirea noastră-i de ne-nfrînt,

II

Pentru zorii tinereții, luminoși,
Tineri, să-i fiți păcii scut, curajoși;
Ca fascismul să nu-nvie nicicînd,
Neclintiți vom fi, luptînd.

Refren

III

Pentru zorii pașnici strajă stăm noi,
Să n-aprindă nimeni iar un război.
Praf de pușcă noi avem și-i uscat,
Și veghem neîncetat.

Refren

IV

Să cîntăm, prieteni, și mai aprins,
Forța ni-i unirea de neînvins.
Calea dreaptă vom străbate luptînd,

Duminica în duminică

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS 3452 — 52